

6

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Suleczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

Egz. Nr 1

plk dypl. Władysław KURAL

**ARMIJNA BRYGADA SAPERÓW,
JEJ ORGANIZACJA I ZASADY
WYKORZYSTANIA W OPERACJI
ZACZEPNEJ ARMII**

1358
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Instytut Badawczy i Biblioteka Specjalnych

Nr ewid.

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im.gen.broni K.Swierczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 85 ust. 2
(Dz.U. 1999 Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

ZATWIERDZAM
SZEFA KATEDRY TWINŻ.

płk dr T. PROCAK

~~.....~~
Egz.nr.... 1

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

płk dypl. Władysław KURAL

"ARMIJNA BRYGADA SAPERÓW JEJ ORGANIZACJA I ZASADY
WYKORZYSTANIA W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII"

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASW WP
Archiwum Biuletynu Zbiórów Specjalnych
Nr ewid. ~~.....~~ 41358

WARSZAWA

1972 r.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
I. ROLA I ZADANIA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W ZABEZPIECZENIU INŻYNIERYJNYM WSPÓŁCZESNEJ OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII	6
II. STRUKTURA ORGANIZACYJNA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW I ZASADNICZE WYPOSAŻENIE W SPRZĘT TECHNICZNY	8
III. OGÓLNE ZASADY WYKORZYSTANIA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII	9
IV. PRZEZNACZENIE I OGÓLNE ZASADY WYKORZYSTANIA POSZCZEGÓLNYCH ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII	13
V. PRACA DOWÓDCY I SZTABU ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW ORAZ DOWODZENIE ARMIJNĄ BRYGADĄ SAPERÓW	23
VI. ZAOPATRYWANIE MATERIAŁOWE BRYGADY	40
VII. ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE BRYGADY	41
WNIOSKI	44

ZAŁĄCZNIKI:

1. Struktura organizacyjna ABSap.
2. Zestawienie stanu osobowego i ważniejszego wyposażenia w ABSap.
3. Rozkaz bojowy dowódcy ABSap.
4. Schemat łączności w ABSap.
5. Schemat działania armijnej brygady saperów w operacji zaczepnej armii /wariant/.

WSTĘP

Szybki rozwój nowoczesnych środków walki, wywiera decydujący wpływ na charakter i sposób prowadzenia współczesnych działań bojowych, a w tym także na organizację i realizację zadań zabezpieczenia inżynieryjnego jako jednego z rodzajów zabezpieczenia bojowego i operacyjnego.

Na współczesnym polu walki, konkretne potrzeby wykonawstwa różnorodnych prac i zadań zabezpieczenia inżynieryjnego wykonywane siłami wszystkich rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb, a w tym i wojsk inżynieryjnych zależą przede wszystkim od rodzaju prowadzonych działań bojowych i warunków terenowych.

We współczesnej operacji zaczepnej armii w kompleksie wykonywanych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, szczególny wysiłek będzie skierowany na zapewnienie wojskom wysokiego tempa działania, dużej ruchliwości i manewrowości oraz obronę przed skutkami nowoczesnych środków rażenia szczególnie zaś broni masowego rażenia.

W skład armii ogólnowojskowej /pancernej/ organicznie wchodzi szereg oddziałów i pododdziałów wojsk inżynieryjnych, jednak główną siłą przeznaczoną do zapewnienia swobody działań wojsk armii, stanowi armijna brygada saperów, ponieważ w swej strukturze organizacyjnej, posiada oddziały i pododdziały, przystosowane i wyszkolone do wykonywania różnorodnych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego.

Nie ulega wątpliwości, że w warunkach pełnej motoryzacji i mechanizacji wojsk na wykonywanie zadań zabezpieczenia inżynieryjnego czynniki fizyczno-geograficzne zwłaszcza komunikacyjne głównie na północno-nadmorskim kierunku operacyjnym - będą w decydującej mierze wpływały nie tylko na przebieg i tempo działań bojowych wojsk ale również na zasady użycia i wykorzystania armijnej brygady saperów w operacji zaczepnej armii. Dlatego też aby ABSap spełniła swą rolę w operacji zaczepnej armii, musi być wykorzystana właściwie i zgodnie z jej możliwościami i przeznaczeniem.

zarówno w okresie organizacji działań bojowych jak też podczas ich prowadzenia.

Nie ulega wątpliwości, że mimo wykonywania wielu prac i zadań zabezpieczenia inżynieryjnego przez inne rodzaje wojsk i służb, rola wojsk inżynieryjnych w ewentualnej wojnie nie tylko nie zmaleje lecz wzrośnie. Bowiern na współczesnym polu walki bez udziału wojsk inżynieryjnych trudno sobie wyobrazić pokonywanie średnich i szerokich przeszkód wodnych, przygotowanie i utrzymanie odpowiedniej ilości dróg i mostów, rozbudowę stanowisk startowych dla ABROT, ustawienie i pokonywanie pasów zapór inżynieryjnych, a przede wszystkim jądrowych, niszczenie dróg i mostów oraz innych ważnych obiektów, prowadzenie minowania manewrowego, a także wykonywania innych prac i przedsięwzięć należących bezpośrednio do wojsk inżynieryjnych.

We współczesnej operacji zaczepnej armii, przed armijną brygadą saperów, stoi szereg nowych i niezwykle skomplikowanych zadań, które dotychczas ze względu na brak konkretnych wykonawców trudno było zrealizować w wymaganym czasie. Obecnie biorąc pod uwagę możliwości armijnej brygady saperów i jej techniczne wyposażenie oraz właściwie pojętą "saperyzację" wszystkich rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb, armijną brygadę saperów w operacji zaczepnej armii, można wykorzystywać do wykonywania następujących zadań zabezpieczenia inżynieryjnego:

- zabezpieczenia dróg dla potrzeb marszu i manewru wojsk - szczególnie na korzyść ZT zwłaszcza drugiego rzutu armii podwodów/oraz wojsk rakietowych i artylerii;
- pokonywania i usuwania zapór inżynieryjnych przeciwnika oraz torowania dróg w strefach zniszczeń;
- prowadzenia minowania manewrowego i stałego oraz wykonywania niszczeń na kierunkach wykonywanych kontrataków i przeciwdzierżeń przeciwnika oraz opanowanych ważnych rubieżach terenowych;
- maskowania przepraw, stanowisk startowych ABROT i SD dowódcy armii;
- rozbudowy pozornych rejonów ześrodkowania wojsk we współdziałaniu z innymi rodzajami wojsk zgodnie z planem maskowania opracowanym przez sztab frontu lub armii;

- kompania remontowa;
- kompania medyczna;
- kompania wydobywania i oczyszczania wody.

Wyżej wymienione pododdziały i oddziały armijnej brygady saperów, są przeznaczone do wykonywania zadań ogólnoinżynierskich bądź też ściśle określonych prac i zadań specjalistycznych, oraz zabezpieczających działanie brygady.

Oddziały i pododdziały zabezpieczające spełniają funkcje usługowe w stosunku do oddziałów wykonujących zadania ogólnoinżynierskie bądź też ściśle określone prace specjalistyczne. Wynika to głównie z ich fachowego przygotowania oraz wyposażenia w odpowiedni sprzęt i środki inżynierskie.

Armijna brygada saperów o obecnej strukturze organizacyjnej w odróżnieniu od dotychczas obowiązującej nie posiada w swoim wyposażeniu parków pontonowych. Wyposażona jest natomiast w różnorodny sprzęt techniczny określający jej charakter organizacyjny oraz przewidywane do wykonania zadania zabezpieczenia inżynierskiego. ABSap oprócz sprzętu technicznego przeznaczonego do wykonania podstawowych zadań zabezpieczenia inżynierskiego została wyposażona w sprzęt pomocniczy i różnego rodzaju zestawy, przeznaczone do rozpoznania dróg i przeszkód wodnych, rozpoznania i pokonywania zapór z minami jądrowymi włącznie, wykonywania zadań specjalistycznych oraz dowodzenia pododdziałami i oddziałami inżynierskimi wchodzącymi w skład brygady.

Strukturę organizacyjną ABSap i techniczne wyposażenie przedstawia tabela Nr 1, 2.

III. OGÓLNE ZASADY WYKORZYSTANIA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII.

Ogólne zasady wykorzystania armijnej brygady saperów w operacji zaczepnej armii, wynikają z roli, jaką ona spełnia w całokształcie z wykonywanych zadań zabezpieczenia inżynierskiego oraz charakteru przewidywanych działań bojowych a także szeroko pojętej "saperyzacji" rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb.

Rozwój uzbrojenia i technicznych środków walki doprowadził do sytuacji, że przeszłe operacje zaczepne będą prowadzone w wysokim tempie, w szerokich pasach i na dużą głębokość, przy czym będą to działania niezwykle manewrowe. Uwzględniając szybki

brygady powinien być w ścisłym kontakcie z wydzielonymi siłami i ma prawo i obowiązek ingerować u swego wyższego przełożonego w wypadku, gdy siły te są wykorzystywane w sposób nie odpowiadający ich przeznaczeniu. /np.: batalion saperów jest użyty do wykonywania zadań niezwiązanych z zabezpieczeniem inżynieryjnym/.

W wypadku wydzielenia części sił i środków brygady do wykonywania określonych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego na korzyść ZT lub innych rodzajów wojsk w formie przydziału z ograniczonym zadaniem, siły te i środki wychodzą z podporządkowania dowódcy brygady tylko na czas wykonywania określonego zadania / np.: na czas wykonywanych przejść w zaporach minowych, rozminowanie określonego terenu, wykonanie niszczeń określonych obiektów itp./.

Oznacza to, że do czasu wykonywania określonego zadania na korzyść ZT dowódca brygady nie może wykorzystać tych sił i środków do wykonywania innych zadań. Podczas wykonania zadań siłami oddziałów i pododdziałów brygady na korzyść ZT w formie przydziału z ograniczonym zadaniem podobnie jak przy przydziale dowódca brygady obowiązany jest skierować wydzielone siły i środki do nakazanego rejonu, dopilnować właściwego wyposażenia w odpowiednie sprzęt i środki inżynieryjne niezbędne do wykonania określonego zadania.

Zadania do wykonania oddziałom /pododdziałom/ inżynieryjnym przydzielonym do ZT lub innego oddziału armii w formie przydziału z ograniczonym zadaniem, stawia dowódca ZT /oddziału/, do którego zostały one przydzielone. Dowódca ZT /oddziału/ lub szef saperów - stawiając przydzielonym siłom brygady zadania określa: zakres i rodzaj pracy, terminy i miejsca wykonywanych zadań, bądź wskazuje inne zadania do wykonania - wynikające z konkretnej sytuacji taktyczno-operacyjnej. Podporządkowane oddziały na zasadzie przydziału z ograniczonym zadaniem zaopatrywane są w sprzęt i niezbędne materiały inżynieryjne, siłami brygady. Po wykonaniu określonego zadania siły te wracają do dyspozycji dowódcy brygady.

W wypadku wydzielenia części sił z brygady do wykonywania prac zabezpieczenia inżynieryjnego na korzyść związków taktycznych pierwszego i drugiego rzutu armii lub odwodów specjalnych

inżynieryjne. Dlatego też na współczesnym polu walki bez prężnej pracy dowódcy i sztabu oraz odpowiednich środków łączności brygada nie będzie w stanie należycie wykonywać stojących przed nią zadań zabezpieczenia inżynieryjnego.

IV. PRZEZNACZENIE I OGÓLNE ZASADY WYKORZYSTANIA POSZCZEGÓLNYCH ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII.

1. Kompania dowodzenia /kdw/ przeznaczona jest do ochrony stanowiska dowodzenia brygady oraz regulacji ruchu podczas przegrupowania brygady w okresie organizacji operacji zaczepnej armii i w toku jej prowadzenia, a także organizacji łączności z oddziałami i pododdziałami brygady we wszystkich warunkach działania brygady.
2. Kompania rozpoznania inżynieryjnego /kri/ jest pododdziałem specjalistycznym, przeznaczonym do prowadzenia rozpoznania inżynieryjnego terenu i nieprzyjaciela na korzyść armii, a zwłaszcza armijnej brygady saperów.

Wiadomości o nieprzyjacielu i terenie po stronie nieprzyjaciela niezbędne dla potrzeb armii, kompania rozpoznania uzyskuje, działając w zintegrowanym systemie rozpoznania ogólnowojskowego armii. Natomiast dla potrzeb wykonywania prac i zadań siłami brygady samodzielnie poprzez działanie SIP i IPR w składzie od drużyny do plutonu oraz IGW w sile drużyny. Struktura organizacyjna kompanii i jej wyposażenie pozwalają na jednoczesne zorganizowanie, np.:

- czterech inżynieryjnych posterunków obserwacyjnych;
- dwóch inżynieryjnych patroli rozpoznawczych;
- dwóch samodzielnych inżynieryjnych patroli rozpoznawczych;
- dwóch inżynieryjnych grup wypadowych.

Kompania rozpoznania inżynieryjnego do zorganizowania wyżej wymienionych elementów rozpoznawczych posiada 8 drużyn rozpoznania każda w sile 5 ludzi oraz niezbędny sprzęt do prowadzenia rozpoznania.

- wykonywania innych prac i zadań zabezpieczenia inżynierskiego we współdziałaniu z pododdziałami specjalistycznymi - brygady np.: z kompanią techniczną, kompanią maskowania, bmin, bid.

Do wzmocnienia ZT pierwszego rzutu armii z ABSap można wydzielać jeden - dwa bataliony saperów, natomiast pozostałe siły celowo jest pozostawiać w składzie brygady w celu wykonywania zadań na korzyść ZT na zasadzie wsparcia lub przydziału z ograniczonym zadaniem, a także wykonywania innych przedsięwzięć zabezpieczenia inżynierskiego o znaczeniu armijnym. Względnie zamiany pododdziałów inżynierskich przydzielonych do ZT, które poniosły duże straty lub utraciły zdolność wykonywania zadań zabezpieczenia inżynierskiego na skutek przekroczenia dopuszczalnych dawek napromienienia i muszą być wyprowadzone z walki.

We współczesnej operacji zaczepnej armii może zaistnieć i taka możliwość, że wszystkie bataliony saperów będą wykorzystywane w sposób ześrodkowany /zdecentralizowany/ np.: przy umocnieniu określonej ważnej rubieży terenowej w głębi ugrupowania, operacyjnego - armii, względnie odpierania silnych przeciuderzeń przeciwnika.

4. Batalion minowania /bmin/- jest oddziałem specjalistycznym przeznaczonym do manewrowego ustawiania zapór minowych i wykonywania niszczeń na dogodnych kierunkach działania wojsk nieprzyjaciela - działając jako oddział zaporowy armii.-

W okresie prowadzenia operacji zaczepnej armii, batalion minowania, przegrupowuje się na kierunku najbardziej zagrożonym działaniem broni pancernej przeciwnika. Działając jako oddział zaporowy armii, batalion otrzymuje kierunek działania i prawdopodobne rubieże minowania, które są ostatecznie precyzowane przed rozpoczęciem wykonywanego zadania.

W czasie wykonywania zadania bojowego, batalion minowania może działać samodzielnie lub współdziałać z artyleryjskim odwozem przeciwpancernym armii, Współdziałając z odwozem przeciwpancernym armii może ustawiać zapory minowe przed rubieżą rozwinięcia odwodu przeciwpancernego lub wydłużać jedno ze skrzydeł.

Batalion minowania posiada w swoim składzie dwie kompanie minowania i jedną kompanię minowania kierowanego, Siłami dwóch kompanii minowania i jedną jednostką minowania - /3600 min ppanc/

- działać w odwodzie szefa wojsk inżynieryjnych armii z przeznaczeniem do wzmocnienia lub zamiany pododdziałów inżynieryjnych wchodzących w skład oddziałów torujących dywizji pierwszego rzutu armii.

Batalion rozminowania może być wykorzystywany do w/w zadań całością sił bądź też poszczególnymi pododdziałami. Część sił batalionu, zwłaszcza kompanie rozminowania mogą być niekiedy przydzielone do dywizji pierwszego rzutu, jeżeli będą one pokonywały zapory inżynieryjne z minami jądrowymi i organizowały do tego celu oddziały torujące a ilość własnych pododdziałów nie zapewnia możliwości organizacji elementów inżynieryjnych do likwidacji min jądrowych.

Batalion rozminowania w okresie operacji zaczepnej armii może być również w odwodzie szefa wojsk inżynieryjnych armii. Będąc w odwodzie szefa wojsk inżynieryjnych armii powinien być w stałej gotowości do wykonywania prac inżynieryjnych w strefach zniszczeń, rozminowania terenu, torowania przejść a także działać w doraźnie organizowanych-na szczeblu armii-grupach ewakuacyjno-ratowniczych.

Batalion inżynieryjno-drogowy - jest oddziałem specjalistycznym przeznaczonym do przygotowywania i utrzymywania armijnych dróg marszu i manewru przeznaczonych dla drugiego rzutu armii i odwodów specjalnych oraz ABROT. W okresie przygotowania operacji zaczepnej armii, batalion inżynieryjno-drogowy z zasady wykorzystuje się do przygotowania i utrzymania dróg wyznaczonych do wprowadzenia do bitwy ZT pierwszego rzutu armii oraz przygotowania dróg rokadowych. W okresie prowadzenia operacji zaczepnej, działa z zasady pomiędzy pierwszym, a drugim rzutem armii z zadaniem przygotowania i utrzymania dróg wyznaczonych do przegrupowania drugiego rzutu armii, ABROT i odwodów specjalnych oraz niezbędnych dróg rokadowych i manewru.

Podstawowym pododdziałem batalionu, który może samodzielnie wykonywać zadania jest kompania inżynieryjno-drogowa /kid/. W składzie batalionu inżynieryjno-drogowego występują trzy kompanie inżynieryjno-drogowe, które są w stanie posiadaniem siłami i środkami utrzymywać trzy drogi na oddzielnych kierunkach.

i utrzymania dróg wyznaczonych do przegrupowania drugiego rzutu armii, ABROT lub odwodów specjalnych, odpowiadają za utrzymanie tych dróg na całej długości - tj. od rejonu ześrodkowania oddziału ZT do rubieży wprowadzenia ich do bitwy lub innego rejonu ześrodkowania.

W związku z tym, powinny rozmieszczać się w taki sposób, aby na całej odległości zapewnić nieprzerwany marsz tych oddziałów i ZT.

Po zakończeniu przegrupowania drugiego rzutu armii i odwodów specjalnych, kie przegrupowują się i zajmują zawczasu określone rejon ześrodkowania pomiędzy pierwszym, a drugim rzutem armii w gotowości do wykonywania nowych zadań zabezpieczenia drogowego dla potrzeb drugiego rzutu armii, ABROT i odwodów specjalnych w następnym dniu walki.

W celu zaoszczędzenia sił i środków podczas przegrupowania drugiego rzutu armii, odwodów specjalnych i ABROT w miarę możliwości należy wykorzystywać odcinki dróg i przygotowane mosty stałe przez pierwszy rzut armii. Nie ulega wątpliwości, że taktyka działania /kie z bid/ podczas przygotowania i utrzymywania dróg dla drugiego rzutu /odvodu/ armii ABROT oraz odwodów specjalnych jest bardzo skomplikowana zarówno w sensie technicznego wykonywania zabezpieczenia drogowego jak też dowodzenia przez dowódcę batalionu poszczególnymi kie. Biorąc pod uwagę rozmieszczenie drugiego rzutu armii, ABROT i odwodów specjalnych w ugrupowaniu operacyjnym armii - w wielu wypadkach kie z bid, aby zapewnić nieprzerwany ruch tych oddziałów po rozpoczęciu przez nie marszu, będą musiały działać na odcinku drogi o długości przeciętnie około 40 km.

Z wyżej wymienionych zasad użycia i wykorzystania batalionu inżynieryjno-drogowego wynika, że będzie on działał z zasady w operacji zaczepnej armii w sposób rozśrodkowany, a to nakłada na dowódcę batalionu i jego sztab, a także sztab armijnej brygady saperów wiele obowiązków w zakresie dowodzenia i zaopatrywania.

7. Batalion zaopatrywania i obsługi przeznaczony jest do przewozu zapasów ruchomych armijnej brygady saperów oraz zaopatrywania oddziałów i pododdziałów brygady w środki i materiały inżynieryjne.

Zadania zabezpieczenia inżynieryjnego wykonywane siłami poszczególnych oddziałów i pododdziałów ABSap w dużym stopniu będą uzależnione od właściwego i terminowego ich zaopatrzenia w środki i materiały inżynieryjne. Stąd też na organizację i tok

9. Kompania techniczna jest pododdziałem specjalistycznym i wykonuje zazwyczaj funkcje usługowe w stosunku do innych pododdziałów /oddziałów/. W skład organizacyjny kompanii wchodzi następujące plutony:

- pluton maszyn ziemnych;
- pluton maszyn drogowych;
- pluton techniczny i pododdziały zabezpieczające.

Uwzględniając skład organizacyjny kompanii technicznej i jej wyposażenie może być ona wykorzystywana do wykonywania następujących zadań:

- rozbudowy i naprawy dróg w rejonie ześrodkowania brygady;
- rozbudowy SD dowódcy brygady;
- przygotowania materiałów drewnianych przeznaczonych do rozbudowy obiektów fortyfikacyjnych siłami ZT;
- rozbudowy okopów dla sprzętu technicznego brygady i poszczególnych oddziałów i pododdziałów brygady w rejonach ześrodkowania oraz budowy obiektów specjalnych rozbudowywanych siłami brygady na korzyść ZT.

Wykonując wyżej wymienione zadania - kompania techniczna z zasady będzie wykonywała je w sposób rozśrodkowany, ponieważ każdy pluton jest wyposażony w inny sprzęt techniczny.

10. Kompania remontowa przeznaczona jest do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego sprzętu inżynierskiego i środków transportowych brygady.

W okresie organizacji operacji zaczepnej armii rozmieszcza się w rejonie ześrodkowania brygady i przeprowadza naprawy bieżące i wykonuje obsługę techniczną maszyn inżynierskich i pojazdów transportowych. W czasie operacji zaczepnej rozwija się w rejonie ześrodkowania większości sił brygady i przeprowadza naprawy bieżące uszkodzonych maszyn i pojazdów transportowych.

W niektórych wypadkach część sił kompanii może być skierowana bezpośrednio do oddziału /pododdziału/ brygady w celu wykonania na miejscu napraw uszkodzonego sprzętu inżynierskiego i pojazdów transportowych. Oprócz przeprowadzenia napraw kompania remontowa przeprowadza ewakuację uszkodzonego sprzętu do punktów zbiórki wozów uszkodzonych.

Posiadanymi siłami i środkami kompania medyczna przeciętnie może w ciągu doby wykonać:

- 3-4 operacje duże;
- 6-8 operacji średnich;
- 30-40 operacji małych.

3. Pluton OPChem - przeznaczony jest do prowadzenia obserwacji skażeń, przeprowadzenia zabiegów sanitarnych oraz odkażania i dezaktywacji ludzi i sprzętu bojowego brygady.

Do prowadzenia obserwacji skażeń przeznaczona jest drużyna rozpoznania skażeń /dr. r.skaż./. Z drużyny tej podczas przegrupowania brygady organizuje się patrol obserwacji skażeń. W rejonie ześrodkowania brygady organizuje się posterunek obserwacji skażeń, który z reguły rozmieszcza się przy SD dowódcy brygady.

Pozostałe siły plutonu OPChem przeznaczone są do wykonywania zabiegów specjalnych, odkażania ludzi i sprzętu bojowego brygady oraz wykonywania zabiegów sanitarnych.

Posiadanymi siłami i środkami pluton OPChem w ciągu 1 godz. może:

- przeprowadzić całkowite zabiegi sanitarne u 100 ludzi;
- odkazić /dezynfekować/ 90-100 samochodów ciężarowych.

Ponadto drużyna pomp może być wykorzystywana do gaszenia pożarów.

PRACA DOWÓDCY I. SZTABU ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII.

Praca dowódcy i sztabu armijnej brygady saperów w okresie organizacji operacji zaczepnej armii oraz w toku jej prowadzenia na skutek rozśrodkowanego działania sił brygady jest bardzo skomplikowana - zarówno w zakresie dowodzenia brygadą, jak też podczas wypracowywania decyzji i stawiania zadań oddziałom i pododdziałom brygady.

Dowódca brygady jest głównym organizatorem prac zabezpieczenia inżynieryjnego wykonywanych siłami brygady.

działów brygady. Natomiast na sposób i tok pracy dowódcy oraz tabu brygady nad wypracowaniem decyzji wywierają przede wszystkim warunki, w jakich brygada otrzymuje zadania.

Armijna brygada saperów, zadania bojowe może otrzymać: garnizonie dyslokacji stałej, w rejonie alarmowym, podczas zgrupowania się, w rejonie wyjściowym do operacji zaczepnej armii oraz w czasie wykonywania lub bezpośrednio po wykonaniu przednio postawionych zadań.

Zadania bojowe we wszystkich wyżej wymienionych warunkach armijna brygada saperów może otrzymać w formie pisemnej lub na ustnie, ustnie i za pomocą technicznych środków łączności.

Treść, kolejność i metoda pracy dowódcy brygady i jego sztabu po otrzymaniu zadania będą uzależnione od charakteru otrzymanego zadania, czasu jakim dysponuje dowódca na organizację wykonania prac zabezpieczenia inżynieryjnego, położenia oddziałów brygady i wiadomości o charakterze działań nieprzyjaciela. Względnie powyższe czynniki dowódca wybiera taki sposób pracy, aby oddziały i pododdziały brygady miały możliwość jak najwięcej czasu na wykonanie zadania.

Treść pracy dowódcy brygady podczas wypracowania decyzji.

Dowódca brygady po otrzymaniu zadania analizuje otrzymane zadanie. Podczas analizy zadania dowódca brygady powinien zrozumieć otrzymane zadanie, wyjaśnić i zrozumieć rolę brygady w operacji zaczepnej armii i zadania brygady, to znaczy zdać sobie sprawę z tego co jest w nim najważniejsze i jak wykonanie tego zadania wpłynie na przebieg działań wojsk.

Analizę zadania dowódca zazwyczaj prowadzi osobiście. Nie wyklucza się jednak, że może ją prowadzić wspólnie np. z szefem sztabu lub nawet w szerszym gronie oficerów sztabu. Na podstawie analizy zadania, dowódca precyzuje ogólny zamiar użycia oddziałów brygady, przeprowadza kalkulację czasu ogólnego i osobistego oraz przygotowuje wytyczne dla oficerów sztabu brygady w odnośnie przygotowania danych do decyzji oraz wydania wstępnych rozkazów do oddziałów i pododdziałów brygady.

Zamiar użycia brygady podczas wykonywania otrzymanego zadania jest podstawą do przygotowania danych do decyzji dowódcy przez oficerów sztabu brygady. Z zamiarem użycia brygady powinni być zapoznani wszyscy oficerowie sztabu, którzy dostarczają

Po ogłoszeniu ogólnego zamiaru użycia brygady, dowódca brygady lub szef sztabu wydaje szefom wydziałów, kwatermistrzowi, zastępcy do spraw technicznych i szefowi służby chemicznej wytyczne przygotowania danych niezbędnych do decyzji.

Po ogłoszeniu ogólnego zamiaru użycia brygady i wydaniu wytycznych oficerom sztabu dowódca brygady w dalszym ciągu analizuje otrzymane zadanie, ocenia położenie i wysłuchuje meldunków oraz wniosków oficerów sztabu. Może również wysłuchiwać projektu decyzji szefa sztabu brygady.

W zależności od okoliczności, przygotowane dane i wnioski przez oficerów sztabu brygady mogą być przedstawione w różnej formie. Mogą to więc być krótkie meldunki lub odpowiedzi na pytania dowódcy lub szefa sztabu. W wypadku dużych ograniczeń w czasie dowódca może nie wysłuchiwać meldunków oficerów sztabu /wypadek awaryjny - metoda najmniej zalecana/ wtedy sam lub wspólnie z szefem sztabu, a niekiedy z niektórymi oficerami sztabu może przeprowadzić ocenę położenia i ogłosić swoją decyzję. Nie zwalnia to jednak oficerów poszczególnych wydziałów od obowiązku przeprowadzenia wnikliwej oceny położenia i przedstawienia w każdej sytuacji wniosków dowódcy czy szefowi sztabu.

Szef sztabu jest głównym organizatorem i koordynatorem pracy wszystkich komórek sztabu. W czasie oceny położenia, ocenia kształt zagadnień i uogólnia dane przygotowane przez poszczególnych szefów wydziałów i kwatermistrza. W wyniku tego jest on w stanie sprecyzować projekt decyzji i przedstawić go dowódcy właśnie z organizacją dowodzenia i łączności. Natomiast poszczególni szefowie wydziałów kwatermistrz, zastępca do spraw technicznych i szef służby chemicznej powinni być przygotowani do przedstawienia dowódcy swoich wniosków w zakresie następujących zagadnień:

Szef wydziału operacyjno-rozpoznawczego /z-ca szefa sztabu/.

- ogólną charakterystykę oddziałów inżynierskich nieprzyjaciela działających w rejonach wykonywania zadań przez oddziały brygady, ich możliwości i stosowane środki walki;
- stan, możliwości i położenie pododdziałów rozpoznawczych brygady oraz zamiar ich użycia stosownie do otrzymanych zadań w systemie rozpoznania zintegrowanego i realizowanego samodzielnie;

c/ Szef wydziału służb technicznych z-ca dowódcy brygady

- stopień sprawności maszyn i sprzętu inżynierskiego brygady i jej oddziałów oraz możliwości wykonania postawionych zadań;
- przewidywane straty w maszynach, sprzęcie inżynierskim i środkach transportowych w czasie wykonywania zadań;
- możliwości oraz organizacja przeprowadzenia remontów;
- stan inżynierskich środków materiałowych, sprzętu i części zamiennych, oraz potrzeb w zakresie ich uzupełnienia;
- organizacja zaopatrywania oddziałów brygady w inżynierskie środki materiałowe i sprzęt w czasie wykonywania zadań;
- propozycje odnośnie wykorzystania zdobycznego sprzętu i środków inżynierskich.

d/ Szef zabezpieczenia chemicznego:

- prognozę meteorologiczną i jej wpływ na wykonanie zadania;
- organizację rozpoznania skażeń i powiadamiania brygady i jej oddziałów;
- aktualny stopień napromieniowania oddziałów i pododdziałów brygady i wpływ tego napromieniowania na możliwości wykonania zadań;
- stan wyposażenia brygady w środki OPChem.;
- propozycje organizacji i wykonania zabiegów specjalnych ludzi i sprzętu bojowego;
- propozycje wykorzystania plutonu chemicznego podczas operacji zaczepnej armii.

e/ Kwatermistrz - zastępca dowódcy brygady

- stan zapasów materiałowych i możliwości transportowe ich przewożenia;
- stan zdrowotności brygady i poszczególnych jej oddziałów;
- organizacja żywienia, uzupełnienia w paliwo i zabezpieczenie medyczno-sanitarne oddziałów brygady w czasie wykonywania zadań;
- propozycje rozmieszczenia tyłów oraz organizacja zaopatrzenia oddziałów brygady;

Po zatwierdzeniu decyzji dowódcy brygady przez szefa wojsk inżynieryjnych armii, dowódca brygady stawia konkretne zadania bojowe dla poszczególnych dowódców oddziałów i pododdziałów brygady.

A. Praca dowódcy i sztabu brygady po wypracowaniu decyzji

Po wypracowaniu decyzji przez dowódcę brygady, praca sztabu jest skierowana na szybkie jej doprowadzenie do wykonawców oraz opracowanie dokumentacji odnośnie wykonania poszczególnych zadań, dowodzenia i materiałowo-technicznego zabezpieczenia, a także na kontrolę i pomoc oddziałom i pododdziałom brygady.

Na współczesnym polu walki trudno będzie zebrać wszystkich dowódców oddziałów i pododdziałów brygady na SD brygady i postawić im zadania bojowe. Dlatego też zadania bojowe dla poszczególnych wykonawców mogą być przekazywane w sposób następujący:

- ustnie przez dowódcę brygady i oficerów sztabu;
- w postaci dokumentów bojowych /rozkazu bojowego na piśmie, kalce, mapie, taśmie magnetofonowej/;
- technicznymi środkami łączności.

Najlepszym sposobem przekazywania zadań jest ustny rozkaz bojowy. Ustny rozkaz bojowy ma tę zaletę, że pozwala na miejscu zorientować się jak podwładni zrozumieli zadanie, wyjaśnić wyłaniające się problemy itp.

Podczas stawiania zadań bojowych oddziałom i pododdziałom brygady należy podać:

- krótkie dane o nieprzyjacielu i charakterze jego działań;
- ogólne zadanie brygady;
- zadanie jakie ma wykonać lub wykonywać poszczególne oddziały, pododdziały brygady określając: treść wykonania zadania, rejony lub rubieże, bądź kierunki działania i wykonania zadań, termin lub czas wykonania zadania, na czyją korzyść zadanie to będzie wykonywane oraz z kim współdziałać przy wykonywaniu zadania;

- zabezpieczenie bojowe brygady;
- sposób i źródła zaopatrywania w sprzęt i materiały inżynieryjne;
- rejon rozmieszczenia i oś przesunięcia sztabu oddziału;
- terminy i sposób przekazywania meldunków.

ly brygady;

- system regulacji ruchu;
- ugrupowanie marszowe brygady;
- punkty uzupełnienia paliwa i szpitale z których brygada może korzystać w czasie przegrupowania;
- schemat organizacji dowodzenia i łączności w czasie przegrupowania;
- wykres /grafik marszu/.

Oprócz wyżej wymienionych dokumentów, sztab brygady opracowuje szereg dokumentów odnośnie technicznego wykonania zadań oraz plan materiałowego i technicznego zabezpieczenia brygady.

Do dokumentów technicznych wykonania zadań można zaliczyć:

- projekty poszczególnych prac, minowania, niszczenia itp.;
- kalkulację sił, sprzętu, środków materiałowych i czasu na wykonanie poszczególnych zadań;
- hermonogramy wykonania pracy za pomocą sieci FERT i innych sposobów.

Plan materiałowego zaopatrywania brygady - opracowuje się na mapie.

Na mapę nanosi się: rejony szczebla zaopatrującego i tyłów brygady, drogi dowozu i ewakuacji oraz rejony rozmieszczenia pododdziałów brygady, rejony wykonywanych prac oddziałów brygady.

Ponadto opracowuje się:

- tabelę stanu faktycznego środków materiałowych w oddziałach i tyłach brygady z uwzględnieniem przydzielonych środków ze składów szczebla zaopatrującego oraz wykorzystania zasobów miejscowych;
- schemat zaopatrywania oddziałów w sprzęt i materiały ze wskazaniem terminów miejsca i sposobu zaopatrywania;
- kalkulacje potrzeb w zakresie środków transportowych.

Plan technicznego zabezpieczenia brygady - opracowuje się na mapie.

Na mapę nanosi się:

- rejony wykonywanych zadań siłami oddziałów i pododdziałów brygady;
- rejony rozmieszczenia środków naprawczych brygady;
- rejony rozmieszczenia pododdziałów naprawczych wyższego szczebla, które wspierają brygady w zakresie remontów;

- i czas ich wykonania;
- zabezpieczenie bojowe;
- materiałowe i techniczne zabezpieczenia;
- miejsce SD oddziału i oś przesunięcia;
- terminy i sposób składania meldunków.

Po postawieniu zadań dla pododdziałów, dowódca batalionu i sztab opracowuje niezbędną do wykonania zadania dokumentację bojową i techniczną. Forma i treść tej dokumentacji może być w każdym oddziale i pododdziale różna stosownie do specjalności oddziału i otrzymanego zadania. Podstawowym dokumentem opracowywanym w oddziale i pododdziale brygady jest mapa robocza dowódcy oddziału.

W toku całej swojej pracy i dowodzenia, dowódca oddziału powinien zwracać szczególną uwagę na przygotowanie sprzętu i ludzi do wykonywania zadań, a jeśli czas na to pozwala zorganizować krótkie praktyczne szkolenie.

Szkolenie i przygotowanie sprzętu powinno być prowadzone od chwili otrzymania ze sztabu brygady zarządzenia wstępnego.

Dowodzenie oddziałami i pododdziałami armijnej brygady saperów.

Pod pojęciem dowodzenia wojskami należy rozumieć całokształt działalności dowódców ich organów dowodzenia w zakresie przygotowania i prowadzenia działań bojowych oraz szkolenia, wychowania i administrowania jednostkami wojskowymi.

Podstawą dowodzenia jest decyzja dowódcy brygady, którą podejmuje w oparciu o otrzymane zadanie lub z własnej inicjatywy wynikłej z potrzeb pola walki. Armijną brygadą saperów dowodzi dowódca armii poprzez szefa wojsk inżynierskich armii, zaś oddziałami brygady dowódca brygady poprzez swój sztab. Sztab brygady na podstawie decyzji dowódcy, planuje realizację otrzymanych zadań dla poszczególnych oddziałów /pododdziałów oraz zapewnienia im ciągłości dowodzenia i zaopatrywania/.

Dowodzenie obejmuje całą działalność dowódcy i sztabu w okresie organizacji i prowadzenia operacji zaczepnej armii i wyraża się w przeprowadzeniu różnych zamierzeń i czynności z których najważniejszymi są:

- utrzymanie wysokiego stanu moralno-politycznego i gotowości bojowej;
- zbieranie i opracowanie danych o sytuacji i realizacji zadań oraz prawidłowa ich ocena;
- systematyczne informowanie podwładnych i sztabów nad-

- za właściwą organizację bojowego zabezpieczenia w brygadzie i jej oddziałach;
- terminowe i zgodne z decyzją dowódcy przekazywanie do oddziałów brygady rozkazów i zarządzeń;
- organizację i utrzymanie ciągłej łączności z oddziałami i pododdziałami brygady i z przełożonym;
- zbieranie danych o położeniu oddziałów i wykonywanych zadaniach, przeprowadzenie analizy i oceny tych danych oraz przygotowanie w tym zakresie dla dowódcy swoich wniosków i propozycji;
- terminowe i zgodne z decyzją dowódcy zaopatrywanie oddziałów w środki materiałowe i sprzęt techniczny oraz prowadzenie remontów;
- opracowanie i terminowe składanie meldunków oraz sprawozdań o działalności brygady;
- opracowanie i terminowe składanie zapotrzebowań na środki materiałowe i sprzęt inżynierski.

Ponadto sztab brygady powinien kierować pracą podległych sztabów batalionów, uważać nad tym, żeby wszystkie rozkazy i zarządzenia były właściwie zrozumiane, wykonywane dokładnie w terminie i w całkowitej zgodności z decyzją dowódcy.

Dowódcy oddziałów i pododdziałów brygady wykonujący zadania zabezpieczenia inżynierskiego w ramach brygady odpowiadają za ich wykonanie przed dowódcą brygady. Natomiast po skierowaniu ich jako wzmocnienie do ZT za terminowe i zgodne z decyzją wykonanie zadań, odpowiadają przed dowódcą ZT.

We współczesnej operacji zaczepnej armii dowodzenie oddziałami i pododdziałami armijnej brygady jest wysoce skomplikowane, a to z tego powodu, że brygada całością sił zadania zabezpieczenia inżynierskiego wykonuje tylko w niektórych sytuacjach. Z zasady wykonuje je w sposób rozśrodkowany niejednokrotnie na całej szerokości i głębokości pasa natarcia armii. Przy czym część oddziałów i pododdziałów wykonuje zadania bezpośrednio na korzyść ZT, część może być podporządkowana szefowi inżynierskich armii, a część pozostaje bezpośrednio pod rozkazami dowódcy brygady. W związku z tym, w celu operatywnego kierowania i dowodzenia oddziałami brygady, dowódca może organizować z oficerów dowódctwa i sztabu grupy operacyjne, które byłyby zdolne kierować wykonywa-

W sieciach radiowych dowódców oddziałów i dowódcami pododdziałów pracują radiostacje R-105, a dowódcy wewnątrz pododdziałów pracują na radiostacjach R-126.

Kwatermistrz brygady utrzymuje łączność z wyższym przełożonym i podwładnymi w sieciach łączności punktów dowodzenia.

W rejonie ześrodkowania brygady organizuje się i utrzymuje łączność przewodową między dowódcą brygady, a dowódcami oddziałów i samodzielnych pododdziałów oraz łączność ruchomymi środkami łączności.

W operacji zaczepnej armii, w celu dowodzenia i kierowania brygadą podczas wykonywanych zadań, organizuje się łączność radiową środkami łączności ruchomej.

We współczesnych działaniach bojowych oddziaływanie nieprzyjaciela na wojska walczące oraz wszystkie komórki dowodzenia i kierowania będzie systematyczne i intensywne. Dlatego też istnieją realne możliwości obezwładnienia lub zniszczenia szefostwa wojsk inżynieryjnych armii, Szefostwo wojsk inżynieryjnych armii w operacji zaczepnej spełnia dość poważną rolę, ponieważ ilość zadań wykonywanych przez wojska inżynieryjne jest tak duża i różnorodna, że wymaga nieprzerwanego kierowania ich realizacją, korekt i uzupełnień oraz przeprowadzania wielu kalkulacji i zbierania niezbędnych i wiarygodnych danych do wypracowania decyzji przez dowódcę armii.

Po obezwładnieniu lub zniszczeniu sztabu armii, funkcję kierowania wojskami armii może przejąć na siebie sztab którejś dywizji, ponieważ posiada wszystkie komórki dowodzenia, jak sztab armii. Natomiast szef saperów dywizji nie może przyjąć takiego zadania ze względu na brak sił i środków dowodzenia. W takich warunkach nieodzowne staje się posiadanie odpowiednio przygotowanego sztabu, który mógłby zająć się dowodzeniem wojskami inżynieryjnymi armii oraz kierowaniem zabezpieczeniem inżynieryjnym. Stąd też wniosek, że w razie wyeliminowania szefostwa wojsk inżynieryjnych armii z walki, obowiązkowo należy poczynić natychmiastowe starania w celu jak najszybszego zorganizowania go ze sztabu armijnej brygady saperów.

Sztab armijnej brygady saperów w swoim składzie posiada wszystkie komórki organizacyjne analogicznie jak szefostwo wojsk inżynieryjnych armii i może z powodzeniem na jakiś określony czas - przejąć dowodzenie całością sił wojsk inżynieryjnych armii.

oddziałów brygady w potrzebne środki uzbrojenia i materiały. Ten sposób zaopatrywania brygady wpływa z zasady użycia brygady w operacji zaczepnej armii, która bardzo rzadko będzie działała całością sił w jednym rejonie lub na jednym kierunku, a z zasady będzie wykonywała zadania w sposób rozśrodkowany. Dlatego też w takiej sytuacji celowe jest dostarczenie środków uzbrojenia i materiałów inżynierskich bezpośrednio do rejonów wykonywanych prac z pominięciem batalionu zaopatrywania i obsługi, chodzi tu przede wszystkim o dostarczenie min i materiału wybuchowego wraz ze środkami zapalającymi.

W niektórych wypadkach armijna brygada saperów, przydzielone środki uzbrojenia i materiały inżynierskie z PSSInż. może pobierać własnym transportem i dostarczać je do poszczególnych oddziałów i pododdziałów. Ten sposób zaopatrywania może mieć miejsce najczęściej w okresie organizacji operacji zaczepnej armii, gdy brygada rozmieszczona jest niedaleko od PSSInż. oraz brak jest w określonym czasie środków transportowych w armijnej bazie, a brygada posiada niezaangażowany własny transport.

VII. ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE BRYGADY.

Zabezpieczenie techniczne brygady ma na celu utrzymanie sprzętu inżynierskiego i środków transportowych w pełnej sprawności technicznej oraz w razie uszkodzenia szybkie przywracanie mu wartości użytkowej /bojowej/.

Zabezpieczenie techniczne obejmuje:

- systematyczny nadzór nad stanem technicznym sprzętu inżynierskiego, prawidłowym jego utrzymaniem i właściwą eksploatacją;
- przeprowadzenie przeglądów technicznych sprzętu inżynierskiego i środków transportowych;
- ewidencję uszkodzonego sprzętu inżynierskiego;
- naprawę sprzętu inżynierskiego.

Zabezpieczenie techniczne w brygadzie organizuje szef służb technicznych z-ca dowódcy brygady na podstawie decyzji dowódcy brygady i możliwości kompanii remontowej oraz poszczególnych oddziałów brygady i udzielanej pomocy z armii.

czasu heluje się do rejonu odpoczynku i tam przeprowadza się naprawę.

Warsztaty B/Inż można całością przesuwać w tyłach kolumny sił głównych dokonując naprawy ważniejszych uszkodzeń maszyn inżynierskich pozostających na trasie marszu, lub też część tych środków może być przydzielona do oddziałów wyposażonych w większe ilości sprzętu inżynierskiego.

Podczas prowadzenia operacji zaczepnej armii, kompania remontowa brygady rozwija się w rejonie ześrodkowania większości sił brygady. Oddziałom /pododdziałom/ brygady wykonującym samodzielnie zadania na odpowiednich kierunkach lub w rejonach wyznaczone punkty zbiórki wozów uszkodzonych, do których w miarę posiadanych sił i środków obowiązane są przyholować uszkodzony sprzęt. Po otrzymaniu wiadomości o uszkodzonym sprzęcie szef wydziału służb technicznych wysyła z kompanii odpowiednie siły i środki naprawcze i ewakuacyjne.

W wypadku braku możliwości dokonania naprawy uszkodzonego sprzętu na miejscu ewakuuje się go do PZWW lub w zależności od stopnia uszkodzenia przekazuje armijnym oddziałom ewakuacyjnym i naprawczym.

Oddziały /pododdziały/ brygady w zależności od sytuacji powinny również korzystać z usług środków naprawczych związków taktycznych, na korzyść których wykonują zadania.

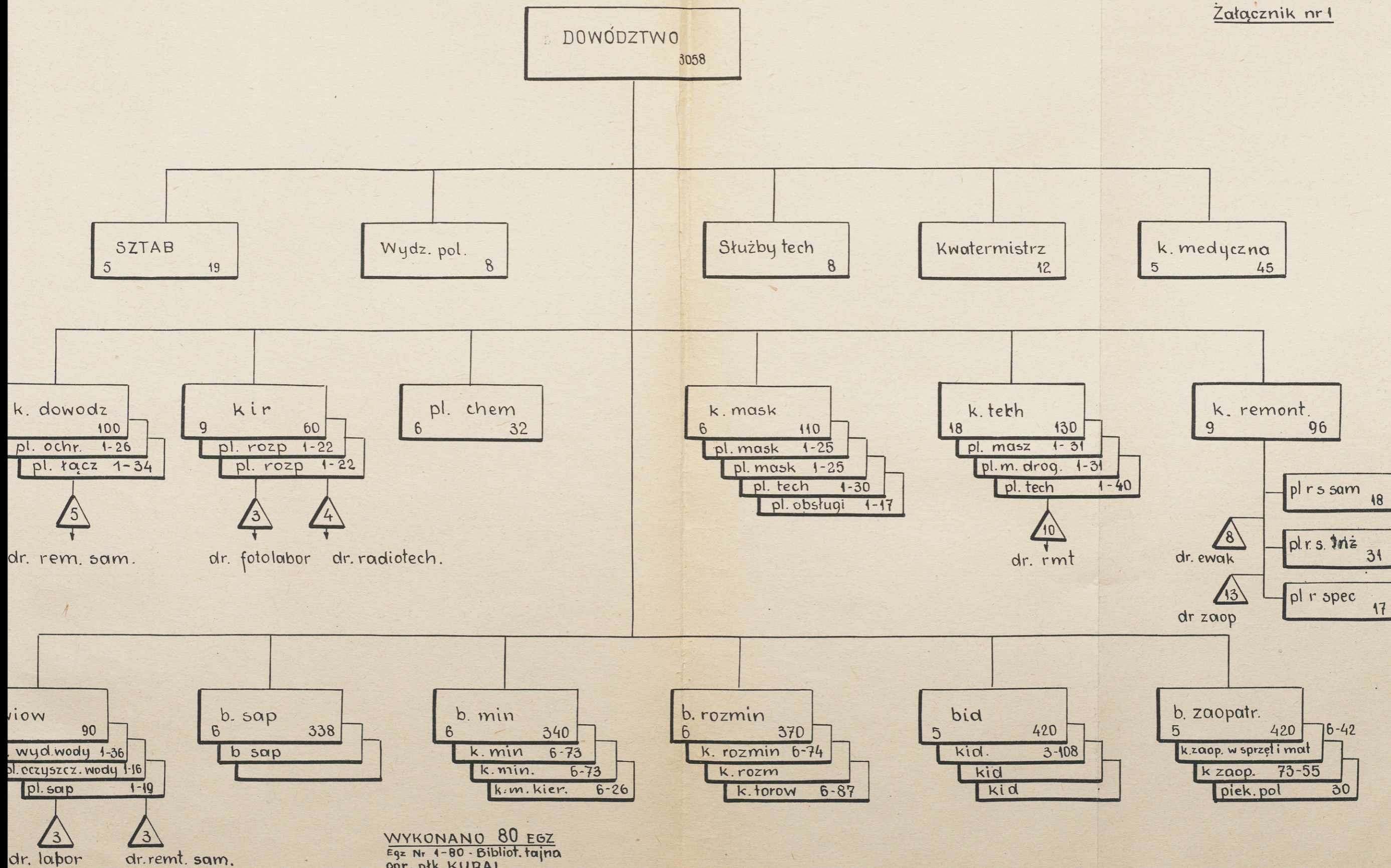
Organizacja pracy w zakresie obsługi technicznej i naprawy bieżącej sprzętu powinna zapewnić oddziałowi ciągłe zachowanie gotowości bojowej. Przeglądy kontrolne i obsługę codzienną przeprowadzają załogi maszyn samodzielnie, a przeglądy techniczne /nr 1-4/ pod kierunkiem i z pomocą specjalistów warsztatów naprawczych. W czasie przygotowania do działań obsługę codzienną maszyn inżynierskich przeprowadza się na miejscu pracy maszyn. Podczas walki z zasady przeprowadza się tylko przeglądy kontrolne i obsługę codzienną maszyn. Natomiast techniczne przeglądy nr 1-4 przeprowadza się w okresie przygotowania operacji zaczepnej lub gdy armia przejdzie do drugiego rzutu frontu.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA ABSap

-45-

Egz Nr
Nr Ks 02137/ww

Załącznik nr 1

WYKONANO 80 EGZ
Egz Nr 1-80 - Bibliot. tajna
opr. ptk KURAL
druk dn. 10-VII-72r (RS)

Egz.Nr...

Załącznik nr 2

T r a n s p o r t									Środki minerskie													
MAW	SKOT	Dźwig 9-16 ton	Dźwig 5-8 ton	Ciąg. samoch. ciężkie	Sam. 2,5 ton teren.	Sam. 1,5 ton teren.	Sam. 4 ton szosow.	Sam. ciężar. 7-10 ton	Sam. osobow. terenowy.	Samoch. osobowy	Samochód wywrotka	Samochody różne	Przyczepa 3-4 ton	Przyczepy dłużycowe	Przyczepy 25 ton	Miny ppanc	Miny ppiech	Kompl. UZ-2	Miny kumulac.	MW w kg.	MW w kg. plas.	Miny sygnal.
-	-	-	-	-	-	-	2	-	2	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	6	-	7	1	6	1	-	10	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	2	1	-	-	4	-	2	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	-	-	3	6	99	-	63	-	6	-	-	36	45	9	2	750	-	90	75	2100	180	60
-	-	-	3	-	56	-	26	-	5	-	-	10	19	-	-	10800	2000	25	50	4500	900	-
-	-	-	-	6	35	-	21	-	2	-	-	18	13	-	6	-	-	150	100	6000	1000	30
-	-	-	-	-	8	1	8	1	1	-	-	7	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	2	9	1	14	-	1	-	-	1	6	-	1	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	2	11	7	-	4	-	1	-	6	5	2	-	8	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	2	-	2	-	-	-	-	5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	1	1	4	2	7	-	-	-	-	19	3	-	3	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	3	-	2	-	-	-	-	6	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	6	6	95	-	10	-	5	-	-	82	38	24	6	-	-	150	-	3000	60	-
-	-	-	1	-	30	1	60	1	-	-	-	31	44	-	-	3000	2000	100	200	7000	1500	500
9	3	2	4	13	35	356	228	3	30	1	6	234	178	33	26	14550	4000	515	425	23000	3640	590

OPRACOWAŁ:

płk dypl. Władysław KURAL

WZÓR ROZKAZU BOJOWEGO D-CY BSap

ROZKAZ BOJOWY NR

SD

Mapa

1. Nieprzyjaciel /ogólnie co robi/

.

Wojska armii

.

2. . . . BSap otrzymała zadanie.

.

3. W celu wykonania zadania rozkazuję:

a/ bmin uzupełnić wyposażenie

1 do przegrupować się

po drodze.

do rejonu

w gotowości do działania jako OZap.

Planowany kierunek działania

planowane rubieże minowania:

Nr 1 -

Nr 2 -

Nr 3 -

Nr 4 -

Początek rozpoznania

Zakończenie rozpoznania

Materiały z rozpoznania przedstawić

.

f / Pozostałe siły brygady ześrodkować w rejonie

.

do być w gotowości do

wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego

.

.

.

4. Podczas przegrupowania i wykonywania zadań zabezpieczenia

inżynieryjnego oraz w rejonach ześrodkowania zabezpiecze-

nie bojowe

.

.

5. Zaopatrywanie materiałowe brygady podczas operacji zaczep-

nej armii zorganizować

.

.

Punkt medyczny w rejonie

. czynny od

6. Naprawę i ewakuację uszkodzonego sprzętu inżynieryjnego

i pojazdów mechanicznych zorganizować

.

.

.

7. SD oś przesunięcia

8. Meldunki przedstawić

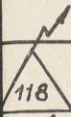
SZEF SZTABU BSap

DOWÓDCA BSap

Załącznik nr 4

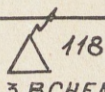
Inne związki oddziały i pododdziały

118
3 ABROT

3 A B A A

3 B C H E M

1 kid

2 kid

3 kid

126
A

126
M P S

126
J

126
M

105 dr. rozp. skażeń

105
1 ksap

105
2 ksap

105
kid

126
pl. id

126
pl. sap.

126
pl. tor

126
pl. id

126
pl. sap.

126
pl. most.

126

105
k min

105
k min

105
k min

126
pl. min

126
pl. min

126
pl. przew

126
pl. min

126
pl. min. kier.

126
pl. min. kier.

126
pl. min. kier.

112
k. tor

105
k. rozm.

105
k rozm.

105
k. tor

126
pl. inż.

126
pl. sap.

126
pl. tech.

126

105
kid

105
kid

105
kid

126
pl. id.

126
pl. id.

126
pl. sap.

126
pl. mask.

126
pl. mask.

126
pl. most.

126
pl. w. w.

126
pl. ow.

126
pl. sap.

126
pl. mask.

126
pl. mask.

126
pl. tech.

126
pl. obst.

126
l. m. ziem.

126
pl. m. drog.

126
pl. tech.

126

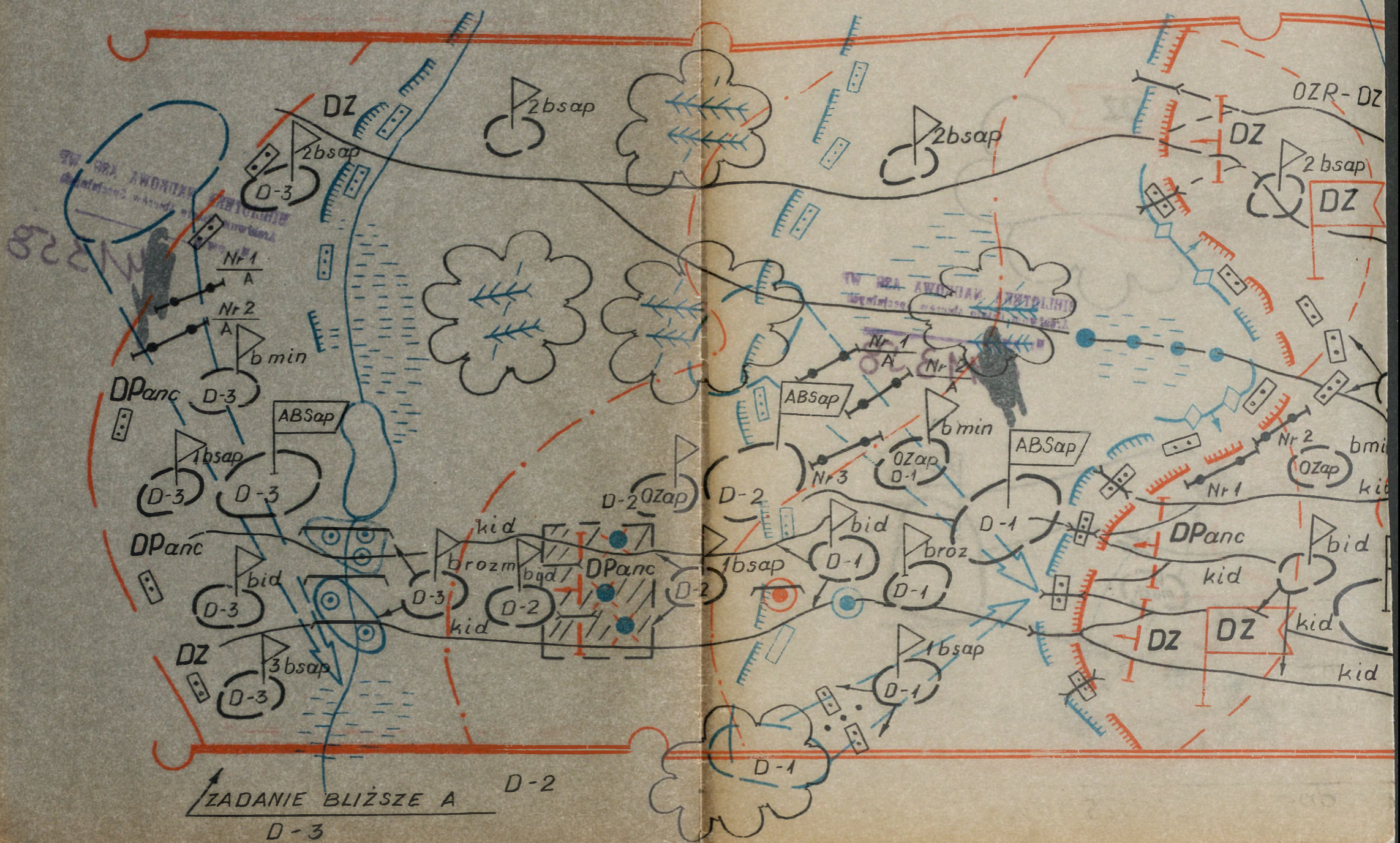
105
pl. rozp.

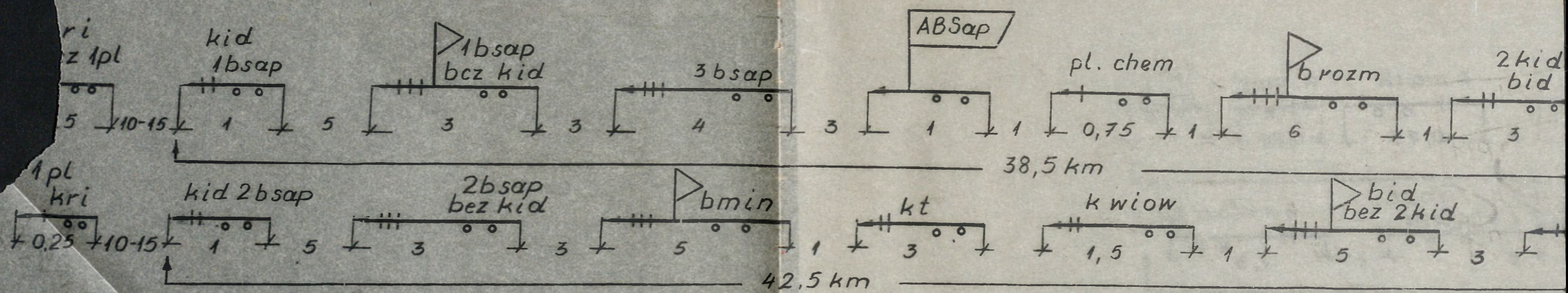
105
pl. rozp.

SCHEMAT DZIAŁANIA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII

| WARIANT |

UGRUPOWANIE MARSZOWE ABSap |

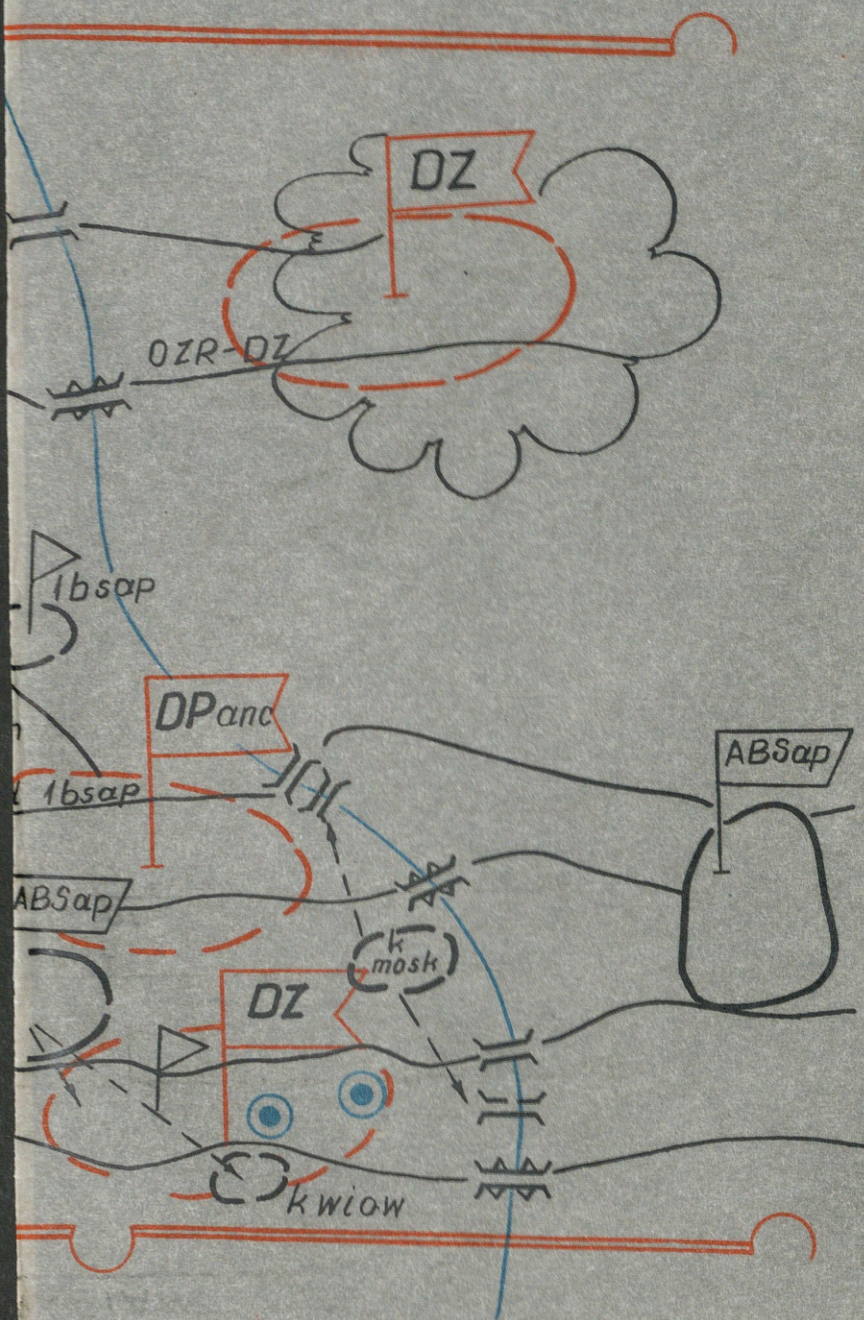

WYKONANO W 80 EGZ.
Egz. nr 1 - 80 Bibl. tajna
Wyk. płk KURAL
Rys. P. M.

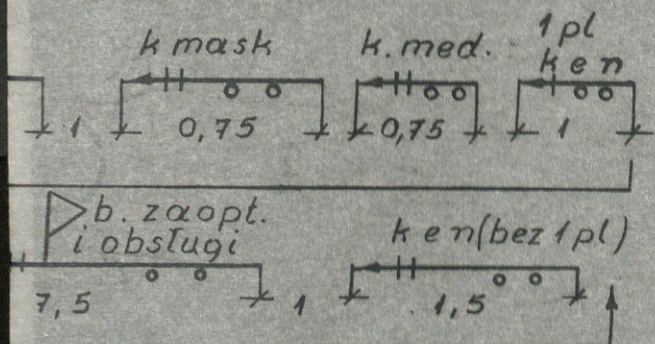
ÓW

Egz. nr
Nr ks. 02138/WH

Załącznik nr 5

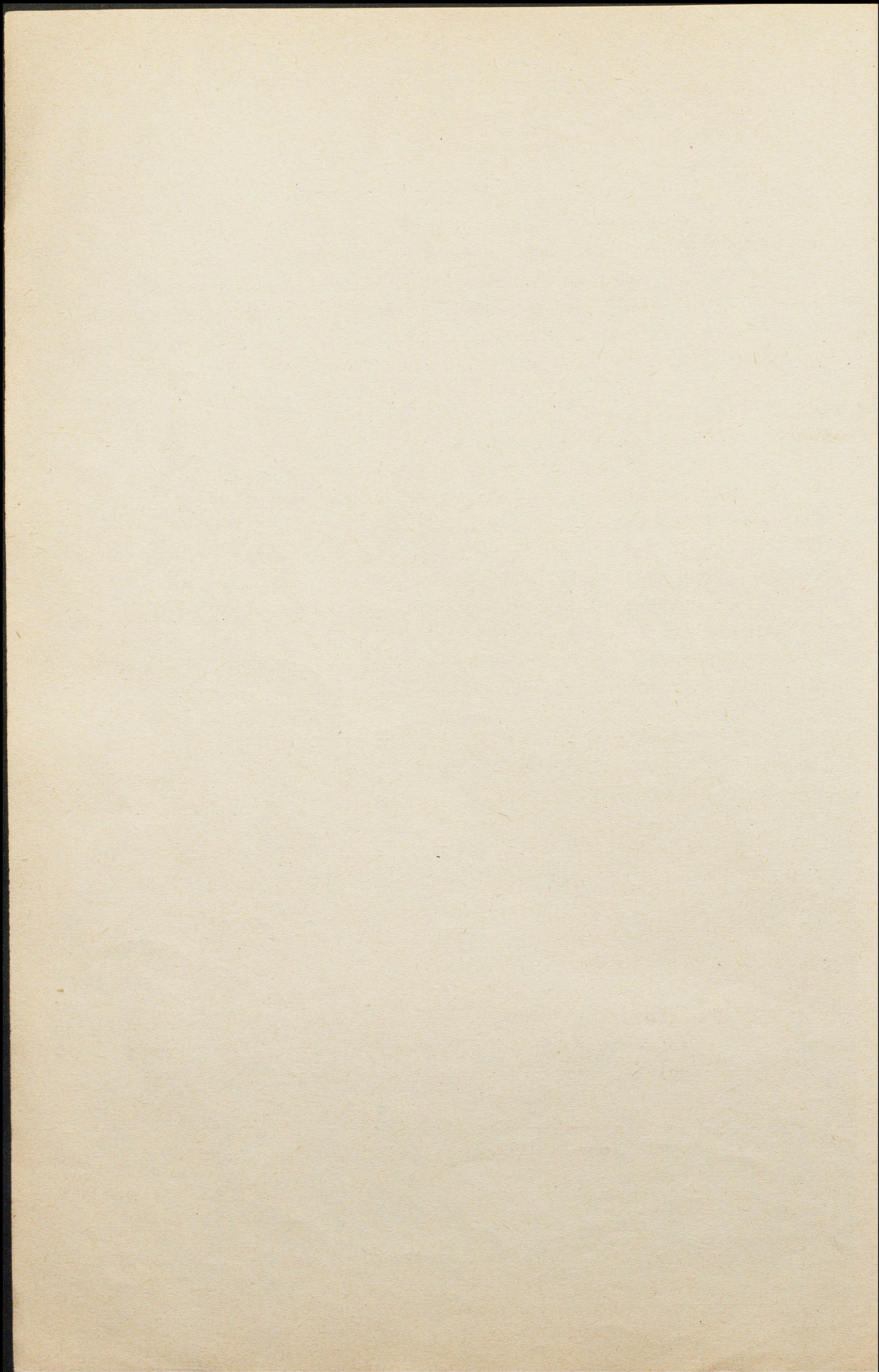
VARIANT /

33

I. ROLA I ZADANIA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW W ZABEZPIECZENIU
INŻYNIERYJNYM WSPÓŁCZESNEJ OPERACJI ZACZEPNEJ ARMI.

Armijna Brygada Saperów jest największym związkiem taktycznym wojsk inżynieryjnych, wchodzącym organicznie w skład armii ogólnowojskowej /pancernej/. Przeznaczona jest ona do wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego o znaczeniu taktycznym, a przede wszystkim operacyjnym na korzyść wojsk armii.

Na konkretne potrzeby wykonawstwa prac i zadań zabezpieczenia inżynieryjnego siłami armijnej brygady saperów w operacji zaczepnej armii wywierają wpływ następujące zasadnicze czynniki:

- sposób działania nieprzyjaciela w pasie natarcia armii i możliwości wykorzystania przez niego broni jądrowej i innych środków masowego rażenia;
- charakter współczesnej operacji zaczepnej armii, rozmach operacji i decyzja dowódcy armii;
- warunki terenowe, atmosferyczne oraz pora roku i doby;
- możliwości wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego siłami innych rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb oraz oddziałów i pododdziałów wojsk inżynieryjnych wchodzących organicznie w skład ZT.

Olbrzymia siła niszczyielska broni jądrowej, wyzwala ruch i szybkie działanie wojsk wyposażonych w nowoczesną technikę bojową i środki transportowe oraz zwiększa możliwości bojowe związków taktycznych i operacyjnych we wszystkich warunkach prowadzonych działań bojowych. Nie ulega wątpliwości, że umiejętne wykorzystanie ognia i manewru w operacji zaczepnej armii w wielu wypadkach decydować będzie o przebiegu działań i wykonaniu w nakazanym czasie postawionego zadania. Należy jednak zawsze mieć na uwadze fakt, że ogień i manewr jako zjawisko fizyczne nie rozwiązuje złożonej problematyki współczesnego pola walki, jeżeli nie będzie im towarzyszyć cały szereg przedsięwzięć zabezpieczających ich wykonanie.

Na współczesnym polu walki na zabezpieczenie żywotności wojsk i wysokiego tempa działań oraz manewru oddziałów i związków taktycznych wpływa wykonawstwo szeregu zadań i prac, realizowanych przez wszystkie rodzaje wojsk, wojska specjalne i służby

- wydobywania i oczyszczania wody:

Powodzenie w realizacji wyżej wymienionych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego w tempie zbliżonym do tempa działania wojsk, w dużej mierze uzależnione będzie od zdobycia na czas niezbędnych danych o nieprzyjacielu i warunkach terenowych .

Dane te uzyskiwane będą zarówno siłami brygady jak też siłami i środkami innych rodzajów wojsk i służb.

Nie ulega wątpliwości, że charakter i zakres wykonywanych wyżej wymienionych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, a szczególnie zadań mających na celu zabezpieczenie ruchu i manewru wojsk określa rolę i miejsce ABSap, całokształcie wykonywanych zadań inżynieryjnych w operacji zaczepnej armii.

II. STRUKTURA ORGANIZACYJNA ARMIJNEJ BRYGADY SAPERÓW I ZASADNICZE WYPOSAŻENIE W SPRZET TECHNICZNY.

W skład struktury organizacyjnej armijnej brygady saperów wchodzi następujące pododdziały i oddziały:

- dowództwo i sztab brygady;
- kompania dowodzenia;
- kompania rozpoznania inżynieryjnego;
- trzy bataliony saperów;
- batalion minowania;
- batalion rozminowania;
- batalion inżynieryjno-drogowy;
- batalion zaopatrywania i obsługi;
- kompania maskowania;
- kompania techniczna;
- pluton chemiczny;

b.w. i ni.

3 kompanie zianin

kusap.

100000 elast

i manewrowy charakter przewidywanych działań bojowych ciągle zachodzące zmiany w sytuacji taktyczno-operacyjnej, a co za tym idzie i ciągła potrzeba wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego - stosownie do tych zmian, na korzyść pierwszego i drugiego rzutu armii oraz odwodów specjalnych, wskazuje na to, że armijna brygada saperów w operacji zaczepnej armii z zasady zadań i prace zabezpieczenia inżynieryjnego będzie wykonywała na dużej przestrzeni w sposób rozśrodkowany /zdecentralizowany/.

We współczesnej operacji zaczepnej armii podczas wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego armijna brygada saperów w określonej sytuacji taktyczno-operacyjnej może część swych sił posiadać w pierwszym rzucie operacyjnym armii, częścią sił zabezpieczać działanie drugiego rzutu armii i odwodów specjalnych oraz wykonywać zadania specjalistyczne związane z maskowaniem przepraw, wydobywaniem i oczyszczaniem wody itp.

Brygada wykonując częścią sił prace i zadania zabezpieczenia inżynieryjnego bezpośrednio na korzyść pierwszego i drugiego rzutu armii może je wykonywać bezpośrednio na korzyść ZT na zasadzie:

- przydziału;
- przydziału z ograniczonym zadaniem;
- wsparcia.

Przy wydzieleniu z brygady części sił i środków na wzmocnienie ZT w formie przydziału - siły te wychodzą z podporządkowania dowódcy brygady i w tym wypadku dowódca brygady nie stawia tym siłom zadań i nie odpowiada za ich użycie. Wykonują one zadania zgodnie z rozkazem dowódcy ZT, do którego zostały przydzielone. Dowódca brygady jest w tym wypadku w pełni odpowiedzialny za właściwe przygotowanie i wyposażenie tych sił w środki i materiały inżynieryjne do wykonywania zadań, terminowe ich odesłanie do określonego rejonu, sprawność sprzętu inżynieryjnego i środków transportowych oraz zaopatrywanie, jeżeli te ostatecznie nie zostało rozwiązane w inny sposób./np.: wydzielone siły będą zaopatrywane przez związek taktyczny do dyspozycji, którego zostały skierowane/.

Nie oznacza to, że po przydzieleniu określonych oddziałów i pododdziałów do ZT, dowódca tymi oddziałami nie interesuje się w ogóle. Po przydzieleniu oddziałów /pododdziałów/ dowódca

na zasadzie wsparcia - wyznaczone siły wykonują wówczas na korzyść oddziału, pododdziału ZT określone zadanie /np. zabezpieczają - wprowadzenie do bitwy ZT/, pozostając w dyspozycji dowódcy brygady. W tym wypadku dowódca brygady stawia zadania pododdziałom i kontroluje sposób jego wykonania.

We współczesnej operacji zaczepnej armii na skutek ciągle zachodzących zmian w sytuacji operacyjnej w niektórych wypadkach ABSap zadania zabezpieczenia inżynieryjnego może wykonywać częścią lub całością sił w sposób ześrodkowany /scentralizowany/. Ześrodkowane użycie całości sił brygady lub przeważającej większości oddziałów i pododdziałów brygady może mieć miejsce na przykład podczas likwidacji skutków broni masowego rażenia, zwłaszcza broni jądrowej konieczności zakładania zapór inżynieryjnych podczas umacniania opanowanych ważnych rubieży terenowych lub obiektów, odparcia przeciuderzeń przeciwnika na zagrożone skrzydło armii itp.

W sytuacji użycia ABSap w sposób ześrodkowany, dowódca brygady po otrzymaniu zadania, stawia zadania poszczególnym dowódcom oddziałów i pododdziałów oraz osobiście i przy pomocy sztabu kieruje pracami i dowodzi całością sił brygady.

Podczas wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, siłami armijnej brygady saperów w sposób rozśrodkowany /zdecentralizowany/ względnie ześrodkowany /scentralizowany/ poszczególne oddziały i pododdziały brygady powinny być wykorzystywane wg swoich specjalności, a także możliwości sprzętowych znajdujących się w wyposażeniu tych oddziałów i pododdziałów. Nie można na przykład wykorzystywać batalionu minowania do utrzymania dróg, ponieważ batalion ten nie posiada odpowiedniego sprzętu, aby mógł wykonywać takie zadanie, ani też nie jest szkolony w tym kierunku.

Charakter wykonywanych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, struktura organizacyjna armijnej brygady saperów i jej techniczne wyposażenie decyduje o tym, że w operacji zaczepnej armii będzie ona działać z zasady w dużym rozśrodkowaniu /zdecentralizowaniu/. Odległość między rejonami prac poszczególnych oddziałów i pododdziałów będzie wynosiła niejednokrotnie kilka, a nawet kilkadziesiąt kilometrów, i w wielu wypadkach ABSap będzie działać na całej szerokości i głębokości ugrupowania operacyjnego armii. Stąd też charakter działań brygady wywiera decydujący wpływ na całokształt pracy dowódcy i sztabu armijnej brygady saperów, a przede wszystkim na dowodzenie i zaopatrywanie w sprzęt i materiały

Kompanię rozpoznania inżynieryjnego najczęściej wykorzystuje się do rozpoznania:

- prac i przedsięwzięć inżynieryjnych związanych z rozbudową systemu zapór i obiektów fortyfikacyjnych w głębi obrony nieprzyjaciela;

- sił i środków przeprawowych przeciwnika oraz istniejących przepraw;

- średnich i szerokich przeszkód wodnych w celu ustalenia dogodnych miejsc do forsowania i urządzania przepraw;

- terenu z punktu widzenia i określenia możliwości pokonania go przez walczące oddziały i pododdziały a także możliwości wykorzystania miejscowych zasobów materiałowych;

- warunków wydobywania wody.

Wiadomości uzyskiwane przez elementy rozpoznania inżynieryjnego, organizowane siłami kompanii rozpoznania działające w zintegrowanym systemie rozpoznania lub samodzielnie, wykorzystuje się dla potrzeb planowania i wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, na szczeblu taktycznym i operacyjnym.

3. Bataliony saperów - są oddziałami o samodzielnej strukturze organizacyjnej zapewniającej im pod względem organizacyjnym i zapasowym samodzielnie wykonywać zadania zabezpieczenia inżynieryjnego w oderwaniu od sił głównych brygady.

W układzie organizacyjnym brygady są trzy - bataliony saperów a formy ich wykorzystania wynikają z potrzeb i konkretnej sytuacji.

Na okres operacji zaczepnej armii bataliony saperów mogą być:

- przydzielone do związków taktycznych pierwszego i drugiego rzutu armii na zasadzie przydziału;

- przydzielone do ZT z ograniczeniem wykonywanych zadań

- działać /wykonywać/ zadania na korzyść ZT;

- pozostawać w dyspozycji dowódcy brygady.

Każdy z batalionów saperów posiada w swoim składzie dwie kompanie saperów i jedną kompanię inżynieryjno-drogową i przeznaczony jest on do wykonywania następujących zadań zabezpieczenia inżynieryjnego:

- przygotowania i utrzymywania dróg marszu i manewru;

- minowania rozminowania i wykonania przejść oraz wykonywania niszczeń;

może w czasie 30-40 minut. ustawić przeciwpancerne pole minowe o ogólnej długości 4,8 km. Natomiast siłami kompanii minowania kierowanego w ciągu 6-8 godz. przygotować do zniszczenia - 2-3 węzły drogowe wykorzystując miny specjalnego przeznaczenia i materiał wybuchowy.

Batalion minowania wyposażony jest w 10 800 min przeciwpancernych, z tego 7200 przewożą kompanie minowania i 3600 przewozi pluton przewozu min i materiałów wybuchowych.

Kompania minowania kierowanego wyposażona jest w 5,5 tony MW. 50 min komulacyjnych i 50 kompletów ładunków UZ-2.

5. Batalion rozminowania - jest oddziałem specjalistycznym o samodzielnej strukturze organizacyjnej. Posiada w swoim składzie dwie kompanie rozminowania i jedną kompanię torowania. Batalion przeznaczony jest do zabezpieczenia ruchu i manewru wojsk w rejonie rozbudowanych przez nieprzyjaciela zapór inżynierskich szczególnie jądrowych poprzez torowanie przejść oraz prac mających na celu całkowitą likwidację min jądrowych po przekroczeniu pasa zapór przez dywizję pierwszego rzutu armii, a także do torowania przejść w zawałach powstałych po uderzeniach jądrowych.

W operacji zaczepnej armii batalion rozminowania może być wykorzystywany do wykonywania następujących zadań:

- likwidacji zapór jądrowych przede wszystkim na kierunku głównego uderzenia armii oraz na pomocniczym kierunku, zwłaszcza tych, których wysadzenie mogłoby zagrażać głównemu zgrupowaniu uderzeniowemu armii;

- prowadzenia całkowitego lub częściowego rozminowania i likwidacji zapór minowych konwencjonalnych po opanowaniu ich przez związki taktyczne pierwszego rzutu armii;

- torowania przejść w zawałach i strefach zniszczeń powstałych po uderzeniach jądrowych;

- usuwania zapór-minowych ustawionych przez nieprzyjaciela na przeszkodach wodnych, w rejonach rozmieszczenia wojsk i na rubieżach wprowadzenia do bitwy 2T drugiego rzutu armii.

- minowania oraz wykonywania niszczeń na kierunkach przeciwuderzeń przeciwnika, a także minowania ważnych rubieży i obiektów opanowanych w toku operacji;

Z uwagi na to, że w całokształcie drogowego zabezpieczenia oprócz ktd z bid biorą udział OZR-y pułków i dywizji, a także oddziały wojsk drogowych /komunikacji/ istnieje konieczność podziału zadań oraz ścisłego współdziałania przy zabezpieczeniu dróg. Oddziały zabezpieczenia ruchu pułków i dywizji jak sama nazwa na to wskazuje są przeznaczone do zabezpieczenia ruchu pododdziałom i oddziałom poprzez doraźną naprawę nawierzchni drogowej, wyznaczenia dróg na przełaj wykonywania objazdów i obejść zniszczonych węzłów drogowych oraz budowy mostów przez wąskie przeszkody wodne. /OZR pułku do 20 m, a OZR dywizji do 40 m/. Podczas natarcia OZR z zasady przesuwają się w ugrupowaniu bojowym walczących pododdziałów, oddziałów. Natomiast siły i środki rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb wydzielane do wykonywania zadań drogowego zabezpieczenia, wykonują samodzielne najprostsze prace związane z naprawą nawierzchni na istniejących drogach oraz zabezpieczają pokonywanie przeszkód terenowych o szerokości do 10 m.

Miejsce batalionu w kompleksie wykonywanych zadań zabezpieczenia drogowego, określają każdorazowo zadania, jakie otrzyma on do wykonania oraz sposób jego użycia, a także możliwości oddziałów zabezpieczenia ruchu pułków i dywizji oraz zakres niezbędnych do wykonywania prac w celu zapewnienia ciągłości ruchu.

Podczas przegrupowania wojsk armii na obszarze kraju na dużą odległość, batalion inżynieryjno-drogowy może przesuwać się pomiędzy pierwszym, a drugim rzutem armii - całością sił po jednej z wyznaczonych dróg do przegrupowania armii lub maszerować na czele kolumn po dwóch - trzech drogach wydzielając na poszczególne drogi ktd z zadaniem usuwania zniszczeń powstałych na drogach w wyniku oddziaływania nieprzyjaciela lub naturalnego zużycia się dróg.

W czasie prowadzenia operacji zaczepnej, armii do wykonywania zadań drogowego zabezpieczenia, pododdziały z bid przygotowują i utrzymują 2-3 drogi znaczenia armijnego wyznaczone do przegrupowania drugiego rzutu armii, ABROT i odwodów specjalnych, a także niezbędne drogi rokadowe. W celu wykonywania wyżej wymienionych zadań drogowego zabezpieczenia, pododdziały inżynieryjno-drogowe z bid rozmieszczają się między pierwszym, a drugim rzutem armii na całym odcinku utrzymywanych dróg lub w miejscu, gdzie wykonywanie prac na drogach wymaga najwięcej czasu.

Pododdziały inżynieryjno-drogowe wyznaczone do przygotowania

zaopatrywania oddziałów i pododdziałów brygady dowódca i sztab brygady powinni zwrócić szczególną uwagę

We współczesnej operacji zaczepnej armii na skutek rozśrodkowanego działania brygady, zaopatrywanie jej w środki i materiały inżynieryjne jest bardzo skomplikowane. W związku z tym, aby batalion zaopatrywania i obsługi mógł realizować stojące przed nim zadania, musi działać na podstawie opracowanego planu zaopatrywania opracowanego przez kwatermistrza i szefa służb technicznych oraz doraźnych zapotrzebowań poszczególnych dowódców oddziałów i pododdziałów.

Zaopatrywanie oddziałów i pododdziałów brygady w środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne oraz zabezpieczenie techniczne organizuje szef służb technicznych zastępca dowódcy brygady siłami batalionu zaopatrywania i obsługi, natomiast zaopatrzenie bytowe kwatermistrz brygady, na podstawie opracowanych planów technicznego i bytowego zabezpieczenia.

8. Kompania maskowania jest pododdziałem specjalistycznym brygady i przeznaczona jest do wykonywania maskowania operacyjnego.

Uwzględniając skład organizacyjny i jej techniczne wyposażenie, może ona być wykorzystywana do wykonywania następujących zadań:

- urządzania pozornych przepraw mostowych z wykorzystaniem odbijaczy kątowych;

- rozbudowy pozornych rejonów ześrodkowania wojsk, stanowisk dowodzenia dywizji i armii oraz ABROT;

- przygotowania różnego rodzaju masek i makiet.

Realizując wyżej wymienione zadania, kompania maskowania może je wykonywać samodzielnie lub podporządkowana np. dowódcy pułku pontonowego, dowódcy dywizji. Podczas wykonywania zadań związanych z rozbudową pozornych rejonów ześrodkowania wojsk, punktów dowodzenia i SD zadania te musi wykonywać we współdziałaniu z innymi rodzajami wojsk i wojskami specjalnymi armii.

Oddziały i pododdziały innych rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb w rozbudowanym rejonie pozornym wykonują również prace zabezpieczenia inżynieryjnego a także pozorują ruch i pracę radiostacji, ponieważ rejon pozorny bez pozorowania w nim ruchu i żywotności nie spełnia stawianego przed nim zadania.

Kompania remontowa posiadanyimi siłami i środkami może w ciągu doby przeciętnie wykonać:

- napraw bieżących uszkodzonego sprzętu inżynierskiego 6-10 szt;
- obsłużyć technicznie 10-12 samochodów;

11. Kompania wydobywania i oczyszczania wody - przeznaczona jest do rozwijania punktów wydobywania i oczyszczania wody na korzyść wchodzących w skład armii, związków taktycznych i samodzielnych oddziałów w wypadku, gdy nie będą one w stanie zabezpieczyć wszystkich swych potrzeb własnymi siłami i środkami. Uwzględniając czas rozwinięcia punktu wydobywania i oczyszczania wody, kompania punkty te będzie rozwijała przede wszystkim w rejonach wyjściowych ZT i w czasie długich odпочынок wojska a także w punktach odkażania ludzi i sprzętu.

Kompania wydobywania i oczyszczania wody posiadanyimi siłami i środkami może rozwinąć trzy punkty wydobywania i oczyszczania wody.

Czas niezbędny na urządzenia punktu wodnego uzależniony jest przede wszystkim od rodzaju posiadanego sprzętu i głębokości zalegania wody. Przy zastosowaniu do wiercenia studni sprzętu typu ZSU-40 i UGB-50 przeciętny czas na wykonanie studni wynosi:

- głębokość studni 10 m - 3-6 godz.;
- głębokość studni 20 m - 6-12 godz.;
- głębokość studni 30 m - 10-17 godz.;
- głębokość studni 40 m - 15-20 godz.

Przeciętna wydajność wody z jednej studni wynosi przy głębokości do 25 m - $6\text{m}^3/\text{godz.}$

Przy zastosowaniu wiertła typu PPU-50 czas wykonania studni do głębokości 25-30 m wynosi 2-3 godziny, a do głębokości 50 m - 4-6 godzin.

Do oczyszczania wody kompania posiada trzy filtry typu FSW-800. Filtrami tymi w ciągu jednej godziny może przefiltrować 21-24 m^3 wody.

12. Kompania medyczna - przeznaczona jest do zabezpieczenia medycznego brygady. Punkt medyczny w okresie organizacji operacji zaczepnej armii rozwija w rejonie ześrodkowania większości sił brygady. W okresie operacji przegrupowuje się w rzucie tyłowym brygady.

Podjmuje on decyzje i w pełni odpowiada za techniczne wykonanie postawionego zadania. Skomplikowany charakter dowodzenia brygadą wymaga, aby dowódca w maksymalnym stopniu wykorzystywał możliwości swego sztabu. Właściwe wykorzystanie dobrze wyszkolonego sztabu, umożliwi dowódcy rozwiązanie całego szeregu zagadnień związanych z kierowaniem brygadą, co z kolei gwarantuje wysoką sprawność dowodzenia.

Charakter pracy pomiędzy sztabem oraz z podwładnymi dowódcami wykonującymi prace inżynieryjne będzie w poważnym stopniu uzależniony od osobowości dowódcy i przyjętych przez niego zasad dowodzenia, a z kolei formy dowodzenia stosowane przez dowódcę będą wpływać na styl pracy podległego mu sztabu. Stąd też powodzenie w pracy sztabu, zależy przede wszystkim od prawidłowego ukierunkowania jego działalności przez dowódcę i operatywnego kierowania jego składem osobowym przez szefa sztabu.

Współczesny sztab brygady, powinien być zgranym kolektywem ludzi, którego praca musi być nakierowana na zapewnienie dowodzenia brygadą w myśl podjętej przez dowódcę decyzji odnośnie wykonania prac zabezpieczenia inżynieryjnego. Oficerowie sztabu, muszą znać dokładnie możliwości poszczególnych oddziałów i pododdziałów brygady, a także możliwości przeciwnika, w zakresie wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego. Nie ulega wątpliwości, że dobre wykszolenie sztabowe i techniczne oficerów sztabu w znacznym stopniu ułatwia pracę i czyni ją bardziej wydajną, a brak wyczerpujących danych i wytycznych nie może powodować bierności sztabu i ograniczać inwencji w jego pracy. Współczesny sztab powinna cechować wysoka operatywność i dokładność oparta o głębokie przewidywania zmian w sytuacji operacyjno-taktycznej, a każda czynność oficerów sztabu powinna być wykonana terminowo i dokładnie. Wszystkiego rodzaju kalkulacje muszą być wykonane szczegółowo, gdyż każda pomyłka może doprowadzić do spotęgowania ujemnych skutków w trakcie wykonywania prac inżynieryjnych.

Na operatywność sztabu w dużej mierze wpływa umiejętność wykorzystywania nowych sposobów i form opracowania dokumentacji, szukanie bardziej wydajnych, prostych rozwiązań w dużej mierze przyczynia się do skrócenia czasu potrzebnego na dowodzenie i wykonanie prac zabezpieczenia inżynieryjnego wykonywanego siłami brygady.

Podstawę do pracy dowódcy i sztabu brygady stanowi zadanie otrzymane od szefa wojsk inżynieryjnych armii oraz znajomość zasad wykorzystania i możliwości poszczególnych oddziałów i pod-

dowódcy brygady zasadniczych danych do decyzji. Po zgłoszeniu zamiaru użycia brygady, dowódca lub szef sztabu wydaje wytyczne dla oficerów sztabu i określa czynności które należy wykonać natychmiast. Mogą to być wytyczne do wydania zarządzeń przygotowawczych, kierowania dalszą działalnością oddziałów oraz wytyczne dotyczące przygotowania danych do decyzji dowódcy przez oficerów sztabu.

Na podstawie zamiaru użycia brygady podczas wykonywanego zadania oraz wytycznych dowódcy /szefa sztabu/ w sztabie brygady opracowaniu się i przesyła do oddziałów brygady zarządzenia przygotowawcze. W zarządzeniu przygotowawczym w zależności od sytuacji i posiadanego czasu mogą być przekazane następujące zagadnienia:

- sposób i czas wykonania nakazanego zadania bojowego;
- ogólne dane o nieprzyjacielu na kierunku działania

brygady;

- jakich zmian należy dokonać w zakresie przegrupowania sił oraz innych zamierzeń w stosunku do poprzedniego zadania wynikających z nowego zadania;

- jakie przedsięwzięcia należy wykonać przed otrzymaniem szczegółowego rozwiniętego zadania bojowego.

W kalkulacji czasu osobistego dowódcy uwzględnia czas na:

- wypracowanie zamiaru;
- wysłuchanie meldunków oficerów sztabu;
- sprecyzowanie decyzji;
- postawienie zadań bojowych oddziałom i pododdziałom

brygady;

- organizację współdziałania /jeżeli będzie organizowana/

W kalkulacji czasu ogólnego dowódca powinien uwzględnić czas na:

- wypracowanie decyzji i postawienie zadań bojowych poszczególnym dowódcom oddziałów /pododdziałów/ brygady;
- wypracowanie decyzji w oddziałach i pododdziałach;
- przygotowanie oddziałów /pododdziałów/ w celu przesunięcia ich do nakazanych rejonów wykonania zadań bojowych;
- wykonanie przez oddziały i pododdziały postawionych zadań /prace inżynierskich/.

Podczas przeprowadzenia kalkulacji czasu bez względu na charakter i sposób otrzymanego zadania bojowego, większość czasu należy przywidywać na pracę dowódców oddziałów i pododdziałów brygady.

- charakterystykę terenu i obiektów terenowych /rzek, lasów dróg itp/ w rejonach działania brygady;
- wiadomości jakie należy uzyskać od rozpoznania organizowanego siłami brygady, a na jakie założyć zapotrzebowanie do wyższego przełożonego;
- sposób przekazywania do sztabu brygady danych z rozpoznania;
- dane o możliwościach wykorzystania miejscowych zasobów materiałowych;
- stan ukompletowania brygady jej położenie i wykonywane aktualnie czynności /zadania/;
- ☛ możliwości wykonania otrzymanego zadania przez poszczególne oddziały brygady;
- kalkulację przegrupowania i czas, w jakim poszczególne oddziały powinny rozpocząć przegrupowanie i osiągnąć rejon wyjściowe do wykonywania zadań oraz propozycje odnośnie wyznaczenia oddziałom rejonów wyjściowych;
- najdogodniejsze drogi dla przegrupowania oddziałów do rejonów wykonywanych zadań;
- propozycje ugrupowania marszowego brygady /jeżeli ona całością sił będzie zmieniać zajmowany rejon/ i drogi przegrupowania;
- sposób organizacji zabezpieczenia bojowego organicznymi siłami i środkami brygady oraz prośby w tym względzie do wyższego przełożonego;
- ewentualnie niezbędne przegrupowanie w ramach zajmowanego rejonu w celu poprawienia położenia wyjściowego.

b/ Szef wydziału technicznego i zapór:

- propozycje co do technicznych sposobów wykonania poszczególnych zadań i organizacji pracy;
- propozycje odnośnie wstępnego przygotowania oddziałów brygady do wykonania określonych zadań;
- sposoby techniczno-bojowego zabezpieczenia wykonania zadań
- sposoby wykorzystania miejscowych zasobów do wykonania postawionych zadań.

- przewidywane użycie zapasów materiałowych oraz sposób i czas ich uzupełnienia;

Podczas przeprowadzenia oceny położenia i wysłuchiwanie meldunków i wniosków przedstawionych przez szefów wydziałów dowódca brygady powinien, rozpatrzyć między innymi następujące zagadnienia:

- przewidywany stopień zagrożenia przez nieprzyjaciela w czasie wykonywania zadań przez poszczególne oddziały brygady;
- zadania wykonywane przez armię;
- położenie oddziałów brygady i ich ukompletowanie, przewidywane straty w ludziach i sprzęcie odpowiednio do zadań i rubieży /rejonów/, gdzie będą one wykonywane;
- wpływ działania związków ogólnowojskowych i innych oddziałów inżynieryjnych armii na wykonanie zadania siłami brygady oraz wpływ użycia oddziałów brygady na dowodzenie, zaopatrywanie i remonty;
- charakter warunków i obiektów terenowych oraz ich wpływ na sposób użycia oddziałów brygady i techniczne wykonanie określonych zadań;
- wpływ warunków meteorologicznych i pory roku oraz doby na wykonywanie zadań siłami brygady;
- stan materiałowo-technicznego zabezpieczenia brygady.

Wyciągnięte wnioski przez dowódcę brygady podczas oceny położenia oraz meldunki i dodatkowe wyjaśnienia oficerów sztabu powołają dowódcę ostatecznie sprecyzować swoją decyzję odnośnie użycia sił i środków brygady do wykonania zadania bojowego.

Sprecyzowaną decyzję dowódca brygady melduje szefowi wojsk inżynieryjnych armii na SD brygady bądź też na SD szefa wojsk inżynieryjnych armii.

W decyzji dowódca brygady podaje:

- ogólną charakterystykę nieprzyjaciela, a szczególnie jego wojsk inżynieryjnych;
- ogólne zadania wykonywane przez armię;
- zadania wykonywane siłami brygady i sposób ich wykonania przy ewentualnym współdziałaniu z innymi siłami;
- sposób zabezpieczenia materiałowo-technicznego brygady;
- miejsce SD brygady i sposób dowodzenia oddziałami brygady.

Po postawieniu zadań oddziałom brygady, sztab przystępuje do opracowania odpowiedniej dokumentacji bojowej. Podstawowym dokumentem opracowanym przez sztab brygady jest mapa decyzji użycia oddziałów brygady podczas wykonywania zadań zabezpieczenia inżynierskiego w operacji zaczepnej armii.

Na mapie decyzji użycia brygady w operacji zaczepnej armii nanosi się:

- rubież styczności wojsk własnych z nieprzyjacielem;
- rejon rozmieszczenia /rejon ześrodkowania/ brygady i jej oddziałów do chwili otrzymania zadania;
- rejon wykonania przez brygadę nakazanych zadań z uwzględnieniem charakteru i zakresu prac oraz wykonawców i terminy wykonania pracy;
- drogi przegrupowania oddziałów i pododdziałów brygady do rejonów wyjściowych oraz do rejonów ześrodkowania po wykonaniu zadania;
- rejon wyjściowy do wykonania zadań przez oddziały brygady i rejon ześrodkowania po wykonaniu zadań;
- rejon rozmieszczenia składów środków naprawczych, z których będzie korzystać brygada;
- rejon wykorzystania miejscowych środków materiałowych;
- rejon rozmieszczenia SD związku, na korzyść którego wykonywane są zadania;
- tabelę podziału sił i środków do wykonania zadań;
- tabelę sygnałów dowodzenia i alarmowania;
- schemat organizacji łączności brygady;
- tabelę kierowania działaniem batalionu minowania;
- inne tabelę stosowane do potrzeb wynikających z użycia oddziałów brygady.

W wypadku przegrupowania całości sił brygady na dużą odległość opracowuje się na mapie plan przegrupowania brygady. Na planie tym należy nanosić:

- rubież styczności wojsk z nieprzyjacielem /jeżeli taka istnieje/;
- rejon rozmieszczenia brygady /alarmowy ześrodkowania/;
- rejon nakazany do osiągnięcia z podaniem terminu;
- drogi lub droga przegrupowania z oznaczeniem odległości;
- punkt /linia/ przejścia, punkty linie wyrównania i rejonny odpoczynków oraz terminy ich osiągnięcia przez oddzia-

- rejony oddziałów naprawczych innych rodzajów wojsk, z pomocy których może brygada korzystać;
- rejony punktu zbiórki uszkodzonego sprzętu inżynieryjnego pojazdów mechanicznych oraz drogi dowozu i ewakuacji.

Ponadto opracowuje się: tabelę wyposażenia oddziałów brygady w części zamienne, schemat organizacji naprawy uszkodzonego sprzętu, zestawienia kalkulacyjne możliwości remontowych brygady i poszczególnych oddziałów.

Zatwierdzony przez szefa wojsk inżynieryjnych armii plan użycia armijnej brygady saperów stanowi podstawę do organizacji i wykonania podstawowych zadań siłami poszczególnych oddziałów i pododdziałów brygady.

Kolejność i sposoby pracy dowódców oddziałów i pododdziałów brygady nad wypracowaniem decyzji do wykonania otrzymanego zadania bojowego powinna przebiegać w sposób analogiczny tak, jak dowódcy brygady i sztabu brygady.

Dowódca batalionu musi więc przeanalizować otrzymane zadanie, przeprowadzić kalkulację czasu osobistego i ogólnego, ocenić położenie - podjąć decyzję i postawić zadania dla dowódców pododdziałów. Nie ulega wątpliwości, że zakres czynności i problematyka poruszona w poszczególnych etapach pracy dowódcy batalionu nad wypracowaniem decyzji nie będzie tak szeroka, jak podczas pracy dowódcy brygady. Z uwagi na odpowiednie specjalistyczne przygotowanie poszczególnych oddziałów brygady, treść analizy zadania i ocena położenia mogą być różne w każdym z oddziałów. Na przykład: dowódca batalionu minowania w ocenie położenia szczegółowo powinien przeanalizować planowane kierunki działania przewidywane współdziałanie z OPpanc armii.

Po przeprowadzeniu analizy zadania i oceny położenia, dowódca batalionu /pododdziału/ ogłasza decyzję i stawia zadania bojowe dowódcom pododdziałów i organizuje współdziałanie pomiędzy poszczególnymi pododdziałami, jeśli zachodzi taka konieczność podczas wykonywanych zadań.

Zadanie dla pododdziałów dowódca oddziału stawia osobistnie. Podczas stawiania zadań podaje:

- ogólną ocenę nieprzyjaciela w zakresie niezbędnym dowódcom pododdziałów do organizacji i wykonania otrzymanego zadania;
- ogólne zadania oddziału;
- zadania dla poszczególnych pododdziałów oraz miejsce, sposób

rzędnych o sytuacji;

- podejmowanie decyzji i postawienie zadań bojowych we właściwym czasie;

- organizacja łączności i punktów dowodzenia;

- ciągła kontrola w zakresie przygotowania się oddziałów do wykonania zadań bojowych i sposobu ich realizacji;

Na współczesnym polu walki, aby wykonać prace zabezpieczenia inżynieryjnego w szybkim tempie stosownie do ruchu wojsk, dowodzenie brygadą powinno być ciągłe, stanowcze elastyczne i skryte.

Ciągłość dowodzenia osiąga się przez nieprzerwany wpływ dowódcy i podległych mu organów dowodzenia na realizację postawionych zadań, a o ciągłości dowodzenia w poważnej mierze decydować będzie utrzymywanie łączności i elastyczne rozmieszczenie systemu punktów dowodzenia,

Stanowczość dowodzenia zawarta jest w szybkim i ciągłym podejmowaniu decyzji i uporczywym wcielaniu jej w życie. Natomiast elastyczność dowodzenia osiąga się poprzez szybkie reagowanie dowódcy na wszystkie powstałe zmiany w sytuacji bojowej i podczas wykonywania zadań, precyzowanie nowej decyzji oraz stawianie zadań we właściwym czasie, a także stworzenie wykonawcom warunków i możliwości rozwijania własnej inicjatywy i samodzielności.

Oddziałami i pododdziałami brygady dowodzi dowódca brygady i odpowiada przed wyższym przełożonym za terminowe i właściwe wykonanie otrzymanych zadań oraz materiałowo-techniczne zabezpieczenie i remont sprzętu inżynieryjnego. Dowódca w pełni odpowiada za wykonywanie zadań zabezpieczenia inżynieryjnego siłami pododdziałów i oddziałów wykonujące zadania bezpośrednio pod jego rozkazami, natomiast za wykonywane zadania siłami oddziałów przydzielonych do ZT na zasadzie przydziału odpowiadają poszczególni szefowie saperów dywizji.

Organem dowodzenia w ręku dowódcy jest sztab brygady. Organizuje on i zapewnia dowodzenie oddziałami i pododdziałami brygady w myśli decyzji i jego wskazówek. Sztab brygady ciągle zbiera i studiuje oraz analizuje dane o położeniu oddziałów i pododdziałów brygady, kontroluje postępy w realizacji otrzymanych zadań, sprawność maszyn i sprzętu inżynieryjnego oraz remonty. Sztab brygady odpowiada między innymi za:

niem szczególnie ważnych zadań, gdy z różnych przyczyn bezpośrednio dowodzenie odpowiednimi oddziałami bezpośrednio przez dowódcę na skutek dużego ześrodkowania brygady byłoby utrudnione.

Zasadniczym miejscem pracy dowódcy i sztabu brygady jest stanowisko dowodzenia brygady. W okresie organizacji operacji zaczepnej armii, stanowisko dowodzenia brygady rozmieszczać należy w rejonie ześrodkowania brygady. Natomiast podczas prowadzenia operacji zaczepnej armii należy rozmieszczać go w rejonie ześrodkowania większości sił brygady lub rejonach wykonywanych zasadniczych prac. Względnie w takim rejonie, z którego jest najdogodniej dowodzić i utrzymywać łączność ze wszystkimi oddziałami i pododdziałami brygady.

Podstawowym elementem dowodzenia jest ciągła łączność z przełożonym i podwładnymi. Za organizację łączności w brygadzie odpowiedzialny jest szef sztabu, natomiast za planowanie i techniczną sprawność jej działania - odpowiada szef łączności brygady.

Dla potrzeb łączności dowodzenia, współdziałania i powiadomienia wykorzystuje się:

- radiowe sieci łączności;
- przewodowe środki łączności;
- ruchome środki łączności.

Łączność dowódcy brygady z szefem wojsk inżynieryjnych armii zapewnia się w sieci radiowej szefa wojsk inżynieryjnych armii przy pomocy radiostacji R-118. W sieci tej mogą pracować również radiostacje R-118 dowódcy batalionu rozminowania, batalionu minowania oraz batalionu inżynieryjno-drogowego. Niezależnie od tego, dowódca brygady ma możliwość zapewnienia łączności z tymi batalionami poprzez przejście do pracy na radiostacji R-118 na kierunkach.

W sieci radiowej dowódcy brygady, pracują radiostacje dowódców oddziałów i samodzielnych pododdziałów na radiostacjach UKF-R - 118 -UM.

Organizując łączność w sieci dowódcy brygady z uwagi na ograniczony zasięg tych radiostacji trzeba mieć na uwadze konieczność wydzielania radiostacji pośrednich, względnie szukać kanałów w sieciach dowodzenia kanałów ogólnowojskowych.

Aby dowódca brygady i jego sztab mógł spełniać rolę szefostwa wojsk inżynieryjnych armii oraz jednocześnie dowodzić oddziałami brygady, powinien być w okresie pokoju szkolony w tym zakresie.

VI. ZAOPATRYWANIE MATERIAŁOWE BRYGADY.

Zaopatrywanie oddziałów i pododdziałów brygady w środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne planuje i organizuje Szef Wydziału służb technicznych z-ca dowódcy brygady, a organem zaopatrującym jest batalion zaopatrywania i obsługi.

Do obowiązków batalionu zaopatrywania i obsługi należy:

- przyjmowanie, przekazywanie i ewidencjowanie środków uzbrojenia pobieranych z polowego sprzętu inżynieryjnego armii;
- dostarczenie na pole walki oddziałom i pododdziałom brygady środków uzbrojenia i materiałów inżynieryjnych;
- przyjmowanie zbędnych środków uzbrojenia i materiałów inżynieryjnych od oddziałów i przekazywanie ich do PSSInż. lub składów frontowych.

W okresie organizacji operacji zaczepnej armii i podczas prowadzenia operacji, batalion zaopatrywania i obsługi powinien rozmieszczać się w niedalekiej odległości od SD brygady i być w stałej gotowości do dostarczania oddziałom i pododdziałom brygady środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne niezbędne do realizacji wykonywanych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego. W niektórych wypadkach z oddziałami wykonującymi główne zadania zabezpieczenia inżynieryjnego na znacznej odległości z batalionu zaopatrywania i obsługi mogą być wraz z nimi wysyłane czołówki ze sprzętem i środkami uzbrojenia.

Zaopatrywanie brygady w środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne następuje z polowego składu sprzętu inżynieryjnego /PSSInż./ a niekiedy nawet ze składów frontu, według planu zaopatrywania materiałowego sporządzonego przez szefa wojsk inżynieryjnych armii oraz na podstawie doraźnych zaopatrywań składanych przez wydział techniczny brygady.

Środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne przydzielone brygadzie z zasady /PSSInż./ armii do batalionu zaopatrywania i obsługi dostarczone są środkami transportowymi armii, lub bezpośrednio do rejonów działania poszczególnych oddziałów brygady.

Dostarczając środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne bezpośrednio z PSSInż. do rejonów wykonywanych prac przez poszczególne oddziały brygady, eliminuje się dodatkowe prace wyładunkowe - za dowcze przez co w znacznym stopniu przyspiesza się zaopatrywanie

Na podstawie otrzymanych wytycznych dowódcy oraz możliwości remontowych brygady, szef służb technicznych opracowuje plan technicznego zabezpieczenia, w którym uwzględnia:

- stan ilościowy i techniczny sprzętu inżynierskiego;
- terminy i zakres pracy w zakresie przygotowania sprzętu inżynierskiego do przewidywanych działań;
- stan warsztatów naprawczych i ich możliwości techniczne do naprawy sprzętu;
- organizacyjny czas przekazywania sprzętu do naprawy;
- potrzebną ilość zespołów, podzespołów i części zamiennej oraz materiałów naprawczych i eksploatacyjnych;
- przedsięwzięcia związane z przygotowaniem sprzętu, warsztatów naprawczych i stanu osobowego pododdziałów naprawczych do wykonania zadań;
- zakres i terminy wykonywania prac naprawczych siłami brygady;
- wykaz sprzętu przeznaczonego do naprawy w armijnej bazie technicznego zabezpieczenia;
- sposób wykorzystania kompanii naprawczej jej rozmieszczenie i przesunięcie oraz możliwości naprawczych w oddziałach;
- sposób ewakuacji sprzętu niesprawnego i uszkodzonego w oddziałach;
- sposób zaopatrywania warsztatów naprawczych w części zamienne i materiały naprawcze;
- sposób zaopatrywania oddziałów /pododdziałów/ w materiały eksploatacyjne.

Naprawy bieżące maszyn inżynierskich z zasady przeprowadzają warsztaty naprawcze oddziałów /pododdziałów/ brygady z pomocą obsługi danych maszyn na miejscu ich uszkodzenia lub najbliższym ukryciu, wykorzystując gotowe zespoły, podzespoły i części zamienne.

Na wyposażeniu oddziałów /pododdziałów/ brygady znajdują się następujące ruchome warsztaty typu A/SAM, B/INŻ i inne.

W czasie przegrupowania brygady, warsztaty A/SAM, B/SAM kompanii remontowej rozmieszcza się w kolumnach marszowych oddziałów tak, aby część środków naprawczych obsługiwała pojazdy mechaniczne od środka do czoła kolumny, a część od końca kolumny do środka. Pojazdy mechaniczne, których naprawa wymaga długiego

WNIOSKI

1. Uwzględniając charakter współczesnej operacji zaczepnej armii oraz charakter i zakres wykonywanych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego siłami poszczególnych oddziałów i pododdziałów brygady, brygada wykonując te zadania będzie je wykonywała w sposób zdecentralizowany.
2. Warunki w jakich brygada może otrzymać zadanie oraz zdecentralizowany charakter działania brygady wywierają decydujący wpływ na sposób i treść pracy dowódcy i sztabu brygady podczas wypracowania decyzji do użycia brygady oraz przekazywania zarządzeń i rozkazów do podwładnych, a także na sposób dowodzenia pododdziałami brygady.
3. Nie zależnie od sytuacji operacyjno-taktycznej oraz warunków otrzymania zadania bojowego, dowódca brygady musi przeprowadzić analizę zadania i ocenę położenia, podjąć decyzję i postawić zadania do wykonania poszczególnym dowódcom oddziałów i pododdziałów brygady, z takim wyliczeniem czasu, aby oddziały i pododdziały brygady w określonym czasie mogły wykonać otrzymane zadania.
4. Sztab armijnej brygady saperów, aby być w stanie w stosunkowo krótkim czasie doprowadzić decyzje dowódcy brygady do podwładnych, musi umieć opracowywać skróconą dokumentację zabezpieczenia inżynieryjnego oraz wykazywać dużą inwencję i operatywność bez względu na otrzymane wytyczne.
5. W okresie przygotowania operacji zaczepnej armii i w toku jej prowadzenia szczególną należy zwrócić uwagę na organizację i zaopatrywanie materiałowe i techniczne poszczególnych oddziałów i pododdziałów brygady, ponieważ bez należytego zaopatrywania oddziałów i pododdziałów w środki uzbrojenia i materiały inżynieryjne brygada nie będzie w stanie wykonywać stawianych przed nią zadań.

LITERATURA:

1. Zasady użycia i działania ABSap w operacji zaczepnej armii.
Nr bibl. 013515.
2. Zasady użycia ABSap w operacji zaczepnej armii /projekt/
Szefostwo wojsk inżynieryjnych MON/ płk dypl. Józwiak
Stanisław/
3. Ćwiczebna organizacja jednostek wojsk inżynieryjnych.
Nr bibl. 018121.
Odbito 80 egz.
Egz.nr 1-80 bibl.tajna
Wyk.płk KURAL
Druk.K.L.
Nr.ks.01069/02136yWW

b/ bsap przegrupować do rejonu
 po drodze
 i do godz. zameldować się
 u dowódcy DZ,
 DPanc.

/zadania dla każdego bsap/.

c/ bid skierować do przygotowania i utrzymania trzech dróg:

Droga Nr 1
 Droga Nr 2
 Droga Nr 3

Rejon wyjściowy do prac
 Droga przegrupowania
 Początek prac
 Zakończenie prac

Rejon ześrodkowania po wykonaniu zadania

SD bid przy 1 kid.

d/ brozmin skierować do wykonywania prac

w rejonie

Droga przegrupowania

 Początek prac
 Zakończenie prac

Rejon ześrodkowania po wykonaniu zadania

e/ krinż rozpoznać

.
